

Marineministeriets

Kundgørelser for Søværnet

B.

for

Aaret 1917.

Kjøbenhavn.

Centraltrykkeriet.

1918.

Register.

	Side	
A ndordninger:		
Angaaende Udstedelse af Beviser for Styrmandseksamen og Skibsførereksamen, til Personer, der har bestaaet Prøver ved Søværnets Kadetskole.....	57	
Angaaende Regler for Meddelelse af Sønæringsbeviser til de med Officerer og Underofficerer ligestillede Personer af Søværnets Maskinkorps	58	
A rtilleri:		
Om Tilsyn med Ammunition og Fyrværkerisager paa Undervandsbaadsstationen, Flyvebaadsstationen og Lynettestationen	9	
B ekendtgørelse angaaende Autorisation af Blæk, Stempelfarver, Farvebaand m. v. til Brug i Statstjenesten		5
Bekendtgørelse vedrørende en foreløbig Ordning af Statens Pligt til at yde sine Tjenestemænd og Arbejdere Erstatning efter Lov af $\frac{6}{7}$ 1916 om Forsikring mod Ulykkestilfælde.....	55	
Bekendtgørelse angaaende den nærmere Regel til Gennemførelse af Lov af $\frac{2}{12}$ 1916 om et Fjerdingaars Efter-Indtægt for Tjenestemænds Efterladte	82, 86	
Bekendtgørelse om midlertidig Forhøjelse af Posttakster m. v.	87	
B eklædning:		
Beklædnings-Reglement for Konstabler og Konstabelelever i Søværnets Konstabelskole.....	9	
Antallet af de for Kadetter reglementerede Sæt Overtrækstøj forøges med 1 Sæt.....	59	

Bespisning:	
Midlertidige Bespisningsbestemmelser for Flaadens Skibe, Torpedo- og Patrouillebaade, Søværnets Kaserne og Konstabelskolen ..	90
Fra den 1ste Januar 1918 og indtil videre ophører Bespisning af Mandskaberne med fersk Flæsk	92
Bæk, se under Bekendtgørelse.	
C irkulære angaaende Embedsskrivelsers Format	15
D ronning Alexandrines Marine-Fond, Fundats for	77
E fter-Indtægt, Bekendtgørelse angaaende Gennemførelsen af Lov af 2/12 1916 om et Fjerdingaars Efter-Indtægt for Tjenestemænds Efterladte	82
— , Bestemmelser i Anledning af ovenstaaende Bekendtgørelse	86
Embedsskrivelsers Format, Cirkulære angaaende	15
F arvebaand, se under Bekendtgørelse.	
Flag:	
Om Tilladelse for Statstelegrafvæsenets Fartøjer til at føre Splitflag med særligt Mærke	59
Forsikring mod Følger af Ulykkestilfælde, Lov om	15
— , Bekendtgørelse vedrørende en foreløbig Ordning af Statens Pligt til at yde sine Tjenestemænd og Arbejdere Erstatning efter ovenstaaende Lov	55
Fundats for »Dronning Alexandrines Marine-Fond«	77
Fyrværkerisager, se Artilleri.	
Fyrvæsenet:	
Ændringer i »Reglement for Mandskabet i Fyrskibene«	1
— i Instruktion for Tjenesten i Fyrskibene	2

I ngenieurkadetaspiranterne m. fl., om Kravene til Synsstyrke og Farvesans	60
Instruktion, Instruktioner:	
Instruktion for Tjenesten i Fyrskibene, Ændring i	2
Invalideforsørgelse, se Lægevæsen.	
K adetskolen:	
Anordning angaaende Udstedelse af Beviser for Styrmandseksamen og Skibsførereksamen til Personer, der har bestaaet Prøver ved Søværnets Kadetskole	57
Antallet af de for Kadetter reglementerede Sæt Overtrækstøj forøges med 1 Sæt	59
Kassation, jfr. Regulativ:	
Bestemmelser for Kassation af fast Mandskab af Orlogsværftets Rammer — de med Befalingsmænd ligestillede m. fl. undtagne	69
Kommunchospital, Københavns, om Honorar til Reservelægen ved 6te Afdeling for af ham udstedte Erklæringer	2
Konstabelskolen:	
Bestemmelser for Udmærkelsestegn og Premier ved Skolen	2
Beklædnings-Reglement for Konstabler og Konstabelever i Skolen	9
Midlertidige Bespisningsbestemmelser for Skolen	90
L egater:	
Fundats for »Dronning Alexandrines Marine-Fond«	77
Lodsvæsenet:	
Takst for Københavns Lodseri, ændret	1
Love:	
Lov Nr. 205 om Forsikring mod Følger af Ulykkestilfælde	15
Midlertidig Lov om Bemyndigelse til at afvige fra visse Bestemmelser i Lov om Hærens Ordning og Lov om Søværnets Ordning	53
Lov Nr. 625 om værnepligtiges Anvendelse til civilt Arbejde	93

Lægevæsen:

Om Udbetaling af Honorar til Reservelægen ved Københavns Kommunehospital 6te Afdeling for Erklæringer angaaende Søværns-Personels mentale Tilstand.....	2
Om Kravene til Synsstyrke og Farvesans for de unge Mennesker, der ønsker at gennemgaa en Værksteduddannelse paa Orlogsværftet for senere at antages som Ingeniørkadetter samt ved Lægeundersøgelsen af Ingeniørkadetaspiranterne.....	60
Regulativ, som angiver de Legemsfejl, Svagheder og Sygdomme, som gør en fast Befalingsmand eller ligestillet af Søværnet, fast Mandskab af Flaadens Rammer, Undervandsbaadsmatroses og det til Ekvipageafdelingen hørende Politikorps uskikket til al Krigstjeneste.....	64
Bestemmelser for Kassation af fast Mandskab af Orlogsværftets Rammer — de med Befalingsmænd ligestillede m. fl. undtagne.....	69
Om hvad der vil være at iagttage, naar en værnepligtig under Udførelsen af sine militære Tjenesteplichter har paadraget sig en Legemsbeskadigelse eller Svagthed, der sandsynligvis vil berettige ham til Invalideforsørgelse.....	73-74
Om Hjemsendelse af værnepligtige Meningococbærere.....	81

Lønningsvæsen:

Bekendtgørelse om Gennemførelsen af Lov af $\frac{2}{12}$ 1916 om et Fjerdingaars Efter-Indtægt for Tjenestemænds Efterladte....	82
Bestemmelser i Anledning af ovenstaaende Bekendtgørelse.....	86

Maskinist, Maskinvæsen:

Anordning angaaende Regler for Meddelelse af Sønseringsbeviser til de med Officerer og Underofficerer ligestillede Personer af Søværnets Maskinkorps.....	58
---	----

Meningococbærere, se Lægevæsen.

Militære Rækkefølge, Ændring i.....	88
-------------------------------------	----

Officersmesser m. fl., Midlertidige Bestemmelser for Udlaan af Service og Køkkeninventar til.....	61
---	----

Pensionsvæsen:

Bekendtgørelse angaaende Gennemførelsen af Lov af $\frac{2}{12}$ 1916 om et Fjerdingaars Efter-Indtægt for Tjenestemænds Efterladte..	82
Bestemmelser i Anledning af ovenstaaende Bekendtgørelse.....	86
Posttakster, Bekendtgørelse om midlertidig Forhøjelse af.....	87

Reglementer:

Reglement for Mandskabet i Fyrskibene, Ændringer i.....	1
Beklædnings-Reglement for Konstabler og Konstabelever i Søværnets Konstabelskole.....	9
Regulativ, som angiver de Legemsfejl, Svagheder og Sygdomme, som gør en fast Befalingsmand eller ligestillet af Søværnet, fast Mandskab af Flaadens Rammer, Undervandsbaadsmatroses og det til Ekvipageafdelingen hørende Politikorps uskikket til al Krigstjeneste.....	64

Retsvæsen:

Om Løbenumre i Straffejournalen for de ikendte Straffe.....	2
Om Paadømmelse af Forseelser, der falder ind under de i Søkrigsartikelsbrevets § 955 nævnte.....	88
Rækkefølge, Militære, Ændring i.....	88

Service og Køkkeninventar til Officersmesser m. fl., Midlertidige Bestemmelser for Udlaan af.....	61
Skatter, Bestemmelser vedrørende de til Brug for Skatteligningsmyndighederne ved Mandtalsoptagelsen affattede Skemaer.....	89
Skibsførereksamen, Beviser for den til Personer, der har bestaaet Prøver ved Søværnets Kadetskole.....	57
Statstelegrafvæsenets Fartøjer — om Tilladelse til at føre Splitflag med særligt Mærke.....	59
Stempelfarver, se under Bekendtgørelser.	
Styrmandseksamen, Beviser for den til Personer, der har bestaaet Prøver ved Søværnets Kadetskole.....	57
Syge, Sygepleje, se Lægevæsen.	
Synsstyrke, se Lægevæsen.	

Sønæringsbeviser til de med Officerer og Underofficerer ligestillede Personer af Søværnets Maskinkorps, Regler for Meddelelse af...	58
Søvant, om Forstaaelsen af Betegnelsen Søvant for værnepligtige menige	59
Søværnets Ordning, Midlertidig Lov om Bemyndigelse til at afvige fra visse Bestemmelser i Lov om	53

Udlaan af Service og Køkkeninventar, se Service.

Ulykkestilfælde, jfr. Forsikring.

— , Værnepligtige falder udenfor Rammerne af Lov af % ₇ 1916 om Forsikring mod Følger af Ulykkestilfælde; om hvad der vil være at iagttage, naar en værne- pligtig under Udførelsen af sine militære Tjeneste- pligter har paadraget sig en Legemsbeskadigelse eller Svaghed, som sandsynligvis vil berettigge ham til Invalideforsørgelse	73—74
---	-------

Værnepligt, Værnepligtige:

Om Forstaaelsen af Ministeriets Bestemmelse af 27/1 1916 med Hensyn til værnepligtige menige, der har Vedtegning »søvante	59
Værnepligtige falder udenfor Rammerne af Lov af % ₇ 1916 om Forsikring mod Følger af Ulykkesforsikring; om hvad der vil være at iagttage, naar en værnepligtig under Udførelsen af sine militære Tjenestepigter har paadraget sig en Legems- beskadigelse eller Svaghed, som sandsynligvis vil kunne be- rettegige ham til Invalideforsørgelse	73—74
Om Hjemsendelse af værnepligtige, der er Meningocoebærere ...	81
Lov af 13/12 1917 om værnepligtiges Anvendelse til civilt Arbejde	93

MARINEMINISTERIET.

Kjøbenhavn, den 28de Februar 1917.

B. 1.

Kundgørelse for Søværnet.

1. Ministeriet har under 22de Januar d. A. fastsat en ændret »Takst for Kjøbenhavns Lodseri«, gældende fra den 1ste Februar d. A. at regne.

2. Under 2den Februar d. A. har Ministeriet bestemt:

I »Reglement for Mandskabet i Fyrskibene« § 7, 8' Linie ændres Tallet »6« til »4«.

Samme Reglements § 16 udgaar og erstattes med følgende:

§ 16. »Efter de for hvert Fyrskib af Fyrdirektøren anordnede nærmere Regler om Landlov kan Fyrskibsføreren give Mandskabet skiftevis Landlov hele Aaret rundt, for saa vidt Sygdom, ledige Pladser eller særlig Tjeneste — saasom Fyrskibsskiftning — ikke nødvendiggør Afvigelser fra de anordnede Regler, idet der dog som Regel skal have 3 fulde Vagthold om Bord (6 Mand).

Landlov udover den fastsatte Landlovstørn kan kun gives med Fyrdirektørens Billigelse, og naar der foreligger meget paatrængende Grunde derfor. Hvis Sygdomsforfald medfører Brud i en anden Mands fastsatte Landlov, kan den tabte Landlovstid erstattes den paagældende med et tilsvarende Antal Dages ekstra Landlov, der da saavidt muligt fradrages i den sædvanlige Landlov for den Mand, som har foraarsaget Brudet paa Grund af Sygdomsforfald.

Enhver, som forlader Fyrskibet med Landlov, skal til Føreren opgive sit Opholdssted under Landloven, og han skal, hvis han faar Ordre dertil, uopholdelig begive sig om

Bord eller derhen, hvortil han beordres, hvis Landloven afbrydes.«

I »Instruktioner for Tjenesten i Fyrskibene« § 6, 2det og 5te Stykke ændres Ordene »15de Januar« til »1ste Februar« og i 5te Stykke, 2den Linie ændres tillige Ordet »Januar« til »Februar«.

I samme Reglements § 7, 7de Linie ændres Tallet »6« til »4«.

3. Under Henvisning til Bestemmelsen i Kundgørelse B. 1—1916, Pkt. 3 skal Ministeriet udtale, at der ikke vil være at give de ikendte Straffe Løbe Nr. under Eet for de forskellige Afdelinger i Straffejournalen, men at der skal gives de forskellige Afdelinger særskilte Løbe Nr. for hver Afdeling samt at der gives alle Straffe, der indføres i Straffejournalen — altsaa ogsaa Straffe, der ikke er ikendte, men udstaa om Bord i det paagældende Skib — Løbe Nr. i den Rækkefølge, hvori de indføres.

4. Den i Kundgørelse for Søværnet B. 1—1915, Pkt. 2 indeholdte Bestemmelse ophæves og erstattes med følgende Bestemmelse:

Det paalægges de vedkommende Chefer, Kommandanten i Nyboder, Marinehospitalets Direktion og Kjøbenhavns Garnisonssygehus fra den 1ste Oktober f. A. at regne at udbetale Reservelægen ved Kjøbenhavns Kommunehospitals 6te Afdeling et Honorar af 20 Kr. for hver af Søværnets faste eller værnepligtige Personel, angaaende hvis mentale Tilstand der ønskes udstedt Erklæringer fra Afdelingen.

Honorarerne vil være at udbetale Reservelægen umiddelbart efter hvert Kvartals Udløb, for Skibes Vedkommende eventuelt ved Kommandoens Strygning.

5. Bestemmelser for Udmærkelsestegn og Præmier ved Konstabelskolen.

A. Udmærkelsestegn.

1. Efter Udfaldet af den teoretiske Prøve i Land tildeles der de Konstabelelever og Konstabler, der har bestaaet

Prøven med mindst Middelkarakteren 6, et Udmærkelsestegn, bestaaende af 1 Stjerne i Broderi.

Efter Udfaldet af Bedømmelsen for Sommerhalvaaret (Klasse B hele Aaret) tildeles der de Konstabelelever og Konstabler, hvis Middelkarakter er mindst 6, et Udmærkelsestegn, bestaaende af 1 Stjerne i Broderi.

2. Udmærkelsestegnene bæres paa venstre Overarm neden for Ærmedistinktionen.

3. Retten til at bære Udmærkelsestegn gælder for et Aar og bortfalder, saafremt Udmærkelsestegnet ikke generhverves.

4. Retten til at bære Udmærkelsestegnet bortfalder ved udvist daarlig Opførsel.

B. Præmier.

1. De Konstabelelever eller Konstabler, der erholder Udmærkelsestegnet efter den teoretiske Prøve i Land, og de Konstabelelever eller Konstabler, der erholder Udmærkelsestegnet efter Bedømmelsen for Sommerhalvaaret, tildeles der en Præmie.

Præmierne skal bestaa af Genstande af blivende Værd, de forsynes med Modtagerens Navn, Anledningen hvorfor Præmien er givet, samt Aarstallet.

Præmien skal have en Værdi af ca. 25 Kroner.

2. Skolens Chef bemyndiges til efter eget Skøn at uddele mindre Opmuntringspræmier til de Konstabelelever og Konstabler, der udviser særlig Flid og Dygtighed i Legemsøvelse, Værkstedsuddannelse og Signalering, dog saaledes, at Præmier for Værkstedsuddannelse kun tildeles Konstabelelever eller Konstabler af Maskindelingene, Præmier for Signalering Konstabelelever eller Konstabler i Dæksdelingerne.

P. Munch.

MARINEMINISTERIET.

Kjøbenhavn, den 23de Marts 1917.

B. 2.

Kundgørelse for Søværnet.

1. Under 15de November 1916 har Undervisningsministeriet udfærdiget nedenstaaende

Bekendtgørelse

angaaende

Autorisation af Blæk, Stempelfarver, Farvebaand m. v. til Brug i Statstjenesten.

I Henhold til Ministeriets Bekendtgørelser af 16de Maj 1892, angaaende Anvendelsen af Blæk og Stempelfarver og af 22de December 1911 angaaende Farvebaand og Farvepapir til Skrivemaskiner, autoriseres herved nedennævnte Blæksorter, Stempelfarver, Farvebaand m. v. til Brug i Statstjenesten for Tiden 1ste Januar 1917—31te December 1919 i Overensstemmelse med de i bemeldte Bekendtgørelser indeholdte Bestemmelser, idet tilføjes, at de vedkommende Fabrikanter har erklæret at ville lade Blækket forhandle til de vedføjede Priser til de i Bekendtgørelse af 16de Maj 1892 § 7, sidste Stykke nævnte Personer:

Blæk.

Klasse I.

a. Skriveblæk:

E. A. Jerichau, Kjøbenhavn: Kulsort

Normal Skriveblæk	pr. $\frac{1}{2}$ Liter	1 Kr. 25 Ø.
Samme: Bængalin Skriveblæk	do.	1 - 25 -
Samme: Krone Skriveblæk	do.	1 - » -
Samme: Skriveblæk	do.	1 - » -

Samme: Prima Skoleblæk, Ekstra Kvalitet	pr. 1/2 Liter » Kr. 75 Ø.
Samme: Fineste Fyldepenneblæk	do. » 1 - 50 -
Th. Rich & Sønner, Kjøbenhavn: Kontorblæk	do. 1 - 25 -
Samme: Fyldepenneblæk	do. 1 - 50 -
Samme: Skoleblæk	do. » - 75 -
P. Rønning & Gjerløff, Kjøbenhavn: Skandinavisk Zeolinblæk (Skriveblæk)	do. 1 - 25 -
Samme: P. Rønnings Skriveblæk	do. 1 - » -
Samme: Kongeblæk (Skriveblæk)	do. 1 - 25 -
Samme: Kulsort Skriveblæk	do. 1 - 25 -
Samme: Jærngallus Skriveblæk	do. 1 - » -
Samme: Jærngallus Skoleblæk	do. » - 75 -
Samme: Skoleblæk, Encre violette noire	do. » - 75 -
Samme: Fyldepenneblæk (Skriveblæk)	do. 1 - 50 -
L. B. Sørensen, Aalborg: Prima Dokumentblæk	do. 1 - 25 -
P. Sørensen & Ko., Kjøbenhavn: Kontor Skriveblæk	do. 1 - 25 -
Samme: Skoleblæk	do. » - 75 -
Samme: Sort Gallusblæk	do. » - 75 -
Th. Thomsen, Grenaa Apotek: Hoffmeyers Blæk	do. 1 - 25 -

b. Kopiblæk:

E. A. Jerichau, Kjøbenhavn: Bængalin Kontor- og Kopiblæk	do. 1 - 50 -
Samme: Sortflydende Normal Skrive- og Kopiblæk	do. 1 - 50 -
Samme: Ægte Zeolin Skrive- og Kopiblæk	do. 1 - 50 -
Th. Rich & Sønner, Kjøbenhavn: Richards Skrive- og Kopiblæk	do. 1 - 50 -
P. Rønning & Gjerløff, Kjøbenhavn: Skandinavisk Zeolinblæk (Skrive- og Kopiblæk)	do. 1 - 50 -
Samme: Kongeblæk (Kopiblæk)	do. 1 - 50 -

Samme: Kulsort Skrive- og Kopiblæk pr. 1/2 Liter	1 Kr. 50 Ø.
Samme: Fyldepenneblæk (Kopiblæk)	do. 1 - 50 -
Samme: Kopi-Kopiblæk	do. 1 - 50 -
Hugo Scheller, Valby: Gregersens Skrive-, Kopi- og Fyldepenneblæk	do. 1 - 50 -
L. B. Sørensen, Aalborg: Prima Dokument- og Kopiblæk	do. 1 - 50 -
P. Sørensen & Ko., Kjøbenhavn: Normal Skrive- og Kopiblæk	do. 1 - 50 -
Samme: Børsblæk	do. 1 - 50 -

(Priserne gælder Blækket inclusive Flaske, og Priserne for andre Kvantiteter skal ogsaa angives inclusive Flaske).

Stempelfarver.

P. Rønning & Gjerløff, Kjøbenhavn:	
Sort Stempelfarve til Kautshuk-Stempler.	
do. do. - Metalstempler.	
Blaa do. - do.	

Alle Stempelfarverne maa rystes stærkt før Brugen.

Den Etikette, hvormed de fornævnte Blæksorter og Stempelfarver i Medfør af Bekendtgørelsen af 16de Maj 1892 skal være forsynede, for saa vidt de ønskes afsatte til Brug i Statstjenesten, skal foruden at have det i bemeldte Bekendtgørelse foreskrevne Indhold tillige indeholde en Angivelse af, at Autorisationen gælder for Tiden 1ste Januar 1917—31te December 1919, saaledes at den første Del af Etiketten for Blækket kommer til at lyde: »Blæk fabrikeret af. . . (Fabrikantens Navn). autoriseret til Anvendelse i den danske Stats Tjeneste for Tiden 1ste Januar 1917—31te December 1919 som«, og at Slutningen af Etiketten for Stempelfarverne kommer til at lyde: »autoriseret til Anvendelse i den danske Stats Tjeneste for Tiden 1ste Januar 1917—31te December 1919.«

Farvebaand og Farvepapir m. m. for Skrivemaskiner.

Fr. Drescher, H. C. Ørstedesvej 5, Kjøbenhavn:	
Sort Farvepapir: Standard, Excelsior, B.; og Export samt Pen Carbon og Pencil Carbon for Gennemskrivning.	

- P. Rønning & Gjerløff, Øresundsgade 28, Kjøbenhavn:
 Sort Farvebaand.
 Sort Farvepude, Farvering og Tubefarve.
 Sort Farvepapir.
- A. E. G. Dansk Elektricitets Aktieselskab, Christian den 9des
 Gade 5, Kjøbenhavn:
 Mignon sort ukopierende Farvebaand.
 Sort Farvepapir (Monopol).
- Alfred Fischer & Ko., Jernbanegade 6, Kjøbenhavn:
 Sort ukopierende Farvebaand.
 Sort Farvepapir: »Commercial«, »Government Bond«,
 »Smith Premier« og »Hard Pan«.
- Chr. A. Hansen, Amagertorv 15, Kjøbenhavn:
 Sort Farvebaand: »Monarch« og »Sioux«.
 Sort Farvepapir: »Monarch«, »Visible«, »Light Touch«
 og »Fulsight«.
- C. F. M. Knudsen, St. Kirkestræde 3, Kjøbenhavn:
 Sort Farvebaand, mærket C. F. M. K. og med Billedet
 af et Løvehoved.
 Sort Farvepapir, mærket paa samme Maade.
- L. Kristensen, Vestergade 27, Kjøbenhavn:
 Remtico Paragon Ribbon, Black Record.
 Remtico Sort Farvepapir.
- Møller & Landschultz, Studiestræde 19, Kjøbenhavn:
 Sort Farvepude til Yost-Skrivemaskine.
 Sort Farvepapir: Silk Gauze Columbia.
- Heinrich Roepstorff, Nørregade 26, Kjøbenhavn:
 Sort Farvepapir, mærket H. R. Nr. 1 og Nr. 2.
- Carl Winther, Amagertorv 1, Kjøbenhavn:
 »Caribonum« Sort Farvebaand.
 »Caribonum« Sort Farvepapir.

I Forbindelse hermed skal man bemærke, at da de for Ti-
 den autoriserede Farvebaand m. m. ikke er kopierende, og da det
 endnu ikke er lykkedes at fremstille Farvebaand m. m., som
 kan give holdbare Kopier ved Benyttelse af Kopipresse, maa
 det indtil videre fraraades at fremstille Embedskopibøger eller
 andre Embedsbøger ved Kopiering af maskinskrevne Udfær-

digelser i Kopipresse, hvorimod deres Fremstilling kan ske
 ved Hjælp af Skrivemaskine, samtidigt med Originalens Frem-
 bringelse, ved Benyttelse af autoriseret Farvepapir.

Embedsmænd kan, uden Betaling, faa Farvebaand og
 Farvepapir, som angives at indeholde holdbart Farvestof,
 undersøgte i Statens tekniske Bureau for Papirundersøgelse,
 Stormgade 1, Kjøbenhavn, naar de i hvert enkelt Tilfælde
 dertil indsender for Farvebaandenes Vedkommende en Prøve
 af Skriften og et Stykke paa 5 Centimeters Længde og for
 Farvepapirenes Vedkommende en Prøve af Kopierne og et
 Eksemplar af vedkommende Farvepapir.

Det bemærkes særligt, at de ved Ministeriets Bekendt-
 gørelse af 5te November 1913 givne Autorisationer af Blæk-
 sorter, Stempelfarver, Farvebaand m. m. udløber med inde-
 værende Aars Udgang, saaledes at fra 1ste Januar 1917 en-
 hver af Ministeriet forinden nærværende Bekendtgørelse given
 Autorisation af Blæk, Stempelfarver, Farvebaand o. s. v. har
 tabt sin Gyldighed.

2. Bestemmelsen i Kundgørelse B. 3 — 1915, Pkt 6, og
 B. 4 — 1916, Pkt. 6, angaaende Tilsyn med Ammunition og
 Fyrværkerisager udvides til ogsaa at gælde Undervandsbaads-
 stationen, Flyvebaadsstationen og Lynetestationen, saaledes
 at Inspektionen foretages af vedkommende Chef eller den
 Officer, han maatte beordre dertil.

3. Beklædnings-Reglement for Konstabler og Konstabelelever i Søværnets Konstabelskole.

§ 1.

For Konstabler og Konstabelelever i Søværnets Konstabelskole reglementeres efternævnte Be-
 klædningsgenstande, der ved Skolens Foranstaltning vil være at tildele dem fra Orlogsværftets
 Beklædningsmagasin:

Beklædnings-
genstande, som
tildeles
Konstabler og
Konstabel-
elever.

- 1 Stortrøje af mørkeblaat Underofficers Klæde,
 3 Par Benklæder af do. do. Kirsey,
 3 Bosseronner af Ravndug,
 3 Par Benklæder af do.
 3 Bluser af mørkeblaat uldent Baj,
 3 Skjorter af hvidt Dowlas og med mellemblaa
 Krave,
 3 Undertrøjer, uldne, blaa- og hvidstribede,
 2 Halstørklæder af sort Lasting,
 2 Huer af mørkeblaat Klæde med Kokarde,
 2 Huebaand med { I Land: Konstabel Skolen,
 Navn { Under Vimpel: Skibets Navn,
 3 Kraver, mellemblaa og med hvid Udsyning,
 1 Livrem af sort Læder,
 7 Ærmedistinktioner med reglm. { gule 4 Sæt,
 Emblem { blaa 3 »
 1 Halstørklæde, uldent,
 1 Par Vanter, uldne,
 3 — Lædersko, hvoraf 1 Par af Smurtlæder,
 1 — Sejldugssko,
 4 — Sokker, uldne,
 4 hvide Hueovertræk.

Efter approberet Model.

§ 2.

Genstande, som Konstabelelever skal ved Antagelsen medbringe paa Konstabelskolen efternævnte Genstande, som de vil have at vedligeholde, saalænge de er Konstabelelever og Konstabler:

1 Randselpose,	1 Foldekniv,
1 Tandbørste,	1 Bordkniv, 1 Gaffel og
2 Kamme,	1 Spiseske,
1 Klædebørste,	2 Haandklæder,
1 Sæt Skobørster,	4 Lommetørklæder,
- samt de nødvendige Syrekvisitter.

§ 3.

Ombytning af Stortrøjer og Huebaand. Ved Konstablers og Konstabelevers Udkommando kan deres Stortrøjer og Huebaand ved Skolens Foranstaltning ombyttes paa Beklædningsma-

gasinet, Stortrøjerne med andre af 1ste eller 2den Klasse. Ved Togtets Slutning ombyttes de nævnte Beklædningsgenstande igen.

Overgaar Konstabler eller Konstabelelever fra et Skib til et andet, ombyttes Huebaandene i det Skib, hvortil de overgaar.

§ 4.

Konstabler og Konstabelelever skal omhyggelig^{Vedligeholdelse af Beklædningsgenstande.} vedligeholde de dem udleverede Beklædningsgenstande. Til Brug ved Udbedring af Klædningsstykker leveres der dem uden Vederlag uldne og linnede Lapper. Fodtøjet reparerer paa Orlogsværftets Skomagerværksted.

Det er ikke tilladt at omsy eller forandre de tildelte Klædningsstykker.

§ 5.

De Klædningsstykker, som tildeles Konstabler^{Tøjliste og Beklædningsbog.} og Konstabelelever, opføres af Bestyreren ved Beklædningsmagasinet paa en Tøjliste, der tilstilles Chefen for Konstabelskolen.

For hver Konstabel eller Konstabelelev udfærdiger Skolen en Beklædningsbog, der ved Udkommando tilstilles vedkommende Skibschef, og hvori de Konstablen eller Konstabeleleven medgivne Beklædningsgenstande findes indførte. Afgaar Konstablen eller Konstabeleleven fra et Skib til et andet, til Sygehus eller til Skolen, tilstilles Bogen vedkommende Chef eller Myndighed, efterat enhver Ombytning eller Fornyelse af Beklædningsgenstandene, som maatte have fundet Sted, forinden er indført.

§ 6.

Bortkommer eller ødelægges Beklædningsgenstande for Konstabler eller Konstabelelever, vil Skolen — tilsøs Skibets Næstkommanderende — give Attest for de paagældende Beklædningsgen-^{Ansvar for Beklædningsgenstande.}

stande. Tilsvarende Beklædningsgenstande vil blive udleveret henholdsvis fra Beklædningsmagasinet eller Proviantregnskabsføreren ombord.

Er en Konstabel eller en Konstabelev ved Uagtsomhed eller Uorden selv Skyld i Tabet, vil han paadrage sig Straf eller eventuel Erstatningspligt.

§ 7.

Kassation af
Beklædnings-
genstande.

Naar de reglementerede Beklædningsgenstande bliver saa stærkt medtagne, at de ikke passende kan bæres, vil Besigtelsesforretning over dem være at afholde. De Stykker, der ved denne kasseres, vil være at ombytte ved Beklædningsmagasinet, under Udkommando hos Skibets Proviantregnskabsfører.

§ 8.

Tilbagelevering
af Beklædnings-
genstande.

Naar en Konstabel har tilendebragt sin Skoletid, og hans Beklædningskonto ikke er overskredet, tiltaas der ham som Ejendom alle de i § 1 nævnte Beklædningsgenstande.

Skolen vil have at føre Tilsyn med, at den enkelte Elevs Konto ikke overskrides.

Saaframt Beklædningskontoen desuagtet er overskredet, tilbageleveres der Magasinet Beklædningsgenstande til en Værdi, der svarer til det Beløb, hvormed Kontoen er overskredet.

Afgaar en Konstabel eller Konstabelev, inden han har tilendebragt sin Skoletid, skal han tilbagelevere de ifølge § 1 modtagne Beklædningsgenstande. Er den paagældende imidlertid paa Grund af Uformuenhed ikke i Stand til at anskaffe sig civile Klæder, kan Skolens Chef tilstaa ham de nødvendige Klædningsstykker til Eje, enten ved at lade ham beholde nogle af de under § 1 nævnte Stykker, eller ved at foranledige udleveret fra Beklædningsmagasinet Klædningsstykker af 3die Klasse.

§ 9.

For Beklædningsgenstande, der bliver Kon-
stablers eller Konstabelevers Ejendom, meddeles
Konstabelskolen Attest til Beklædningsmagasinet.

Attest for bort-
givne Beklæd-
ningsgenstande.

§ 10.

Paa Beklædningsgenstande, der overgaar til
privat Eje, skal Orlogsværftets Mærke forinden
annuleres med det dertil bestemte Stempel.

Annulering af
Orlogsværftets
Mærke paa
bortgivne
Beklædnings-
genstande.

P. Munch.

MARINEMINISTERIET.

Kjøbenhavn, den 30te Marts 1917.

B. 3.**Kundgørelse for Søværnet.****1.****Cirkulære**

(af 17de Marts 1917)

angaaende

Embedsskrivelsers Format.

(Undervisningsministeriet.)

Under Hensyn til de for Tiden herskende Vanskeligheder ved Papirforsyningen skal det uanset Bestemmelsen i § 4 i Papirreglementet af 26de Maj 1888 om de i Statstjenesten brugte Papirsorters Format være tilladt at anvende til Korrespondancepapir og Konzeptpapir i Statstjenesten et Format svarende til $\frac{1}{2}$ Ark Propatria (21×34 cm).

2.**Lov**(Nr. 205 — af $\frac{6}{7}$ 1916)

om

Forsikring mod Følger af Ulykkestilfælde.

(Indenrigsministeriet.)

Første Kapitel.

Almindelige Bestemmelser.

§ 1.

Rammes en i Medfør af denne Lov forsikret Person af et Ulykkestilfælde, der midlertidigt eller vedvarende forringer hans Erhvervsevne, er han paa den Maade og i det Omfang,

som nedenfor bestemmes, forsikret mod Ulykkestilfældets Følger. Forvolder Ulykkestilfældet Døden, er hans efterladte paa samme Maade forsikrede mod det lidte Tab af Forsørger.

Lige med Ulykkestilfælde regnes skadelige Paavirkninger af højst nogle faa Dages Varighed, der skyldes Arbejdet eller de Forhold, hvorunder det foregaar, og som medfører Forringelse af Erhvervsevnen eller Død.

§ 2.

Stat og Kommune yder deres Tjenestemænd og Arbejdere Erstatning efter denne Lovs Regler. For de af Staten beskæftigede Personers Vedkommende vil Reglerne dog under Hensyn til deres særlige Forhold kunne lempes ved kongelig Anordning; det samme skal være Tilfældet for Personer, der lønnes af Statens aarlige Ydelse til Kongen; Erklæring fra Arbejderforsikrings-Raadet skal i saa Fald forud indhentes.

Reglerne for andre Arbejdsgiveres Forsikringsansvar samt om Adgang til at tegne frivillig Forsikring indeholdes i 6te, 7de, 8de og 9de Kapitel.

§ 3.

Forsikringen omfatter Ulykkestilfælde, der opstaar ved den forsikredes i denne Lov omhandlede Beskæftigelse eller ved de Forhold, hvorunder den foregaar. Endvidere omfatter Forsikringen Ulykkestilfælde, der bevislig skyldes den forsikredes Forsøg paa Redning af Menneskeliv, Forebyggelse af Ulykker eller Afværgelse af større materielle og kulturelle Tab, naar dette — paa eller udenfor Arbejdsstedet — sker i Sammenhæng med saadan Beskæftigelse.

Udelukkede fra Forsikring er Ulykkestilfælde, som den forsikrede selv har hidført med Forsæt. Har den forsikrede ved grov Uagtsomhed, ved Tiisidesættelse af reglementariske Bestemmelser, som er holdte tilbørlig i Kraft, eller ved Beruselse selv hidført eller dog væsentligt bidraget til Ulykkestilfældet, kan Erstatningen nedsættes eller bortfalde. I saa Fald skal Arbejderforsikrings-Raadet udtrykkelig udtale det i sin Kendelse.

§ 4.

Har den tilskadekomne eller de efterladte rejst Retskrav i Henhold til andre Regler for Erstatning ved Skadetilføjelse end de i denne Lov omhandlede, kan de ikke samtidig eller senere paaberaabe sig nærværende Lov eller æske Raadets Afgørelse, medmindre Raadet, efter at have gjort sig bekendt med Retssagens Enkeltheder, indvilliger deri.

Naar en forsikret eller hans efterladte har modtaget Ydelse i Henhold til denne Lov, har de dermed givet Afkald paa samtidig eller senere at fremføre Retskrav mod Arbejdsgiveren eller andre i Henhold til ovennævnte Regler. Dette gælder dog ikke, hvis Raadet skønner, at den forsikrede eller hans efterladte med Føje kan sagsøge Arbejdsgiveren eller andre, og giver de paagældende skriftlig Meddelelse herom. I saa Fald vil Retssagen være uden Indfyldelse paa den forsikredes eller de efterladtes Krav efter denne Lov, men saafremt der ved Dommen tillægges dem Skadeserstatning, skal der af denne, saa vidt den tilstrækker, godtgøres vedkommende Forsikringsselskab (Arbejdsgiver), hvad det har maattet udrede i Medfør af denne Lov. Indledes Retssag, skal der meddeles Klagerne fri Proces ved Raadets Foranstaltning.

§ 5.

Overenskomster mellem forsikringspligtige og forsikringsberettigede har ingen retlig Gyldighed, naar de gaar ud paa eller fører til, at nogen Bestemmelse i denne Lov ikke skal gælde, eller at den forsikrede skal udrede en Forsikringspræmie, som efter Loven paahviler Arbejdsgiveren, eller at pligtige Ydelser ikke skal beregnes efter Loven. Ligeledes er Overenskomster om Tilbageholdelse af Lønning i Anledning af Forsikring i Henhold til denne Lov ugyldige.

§ 6.

De Krav, som tilkommer en forsikret eller hans efterladte ifølge denne Lov, kan ikke overdrages, pantsættes eller gøres til Genstand for Retsforfølgning til Kreditorers Fyldestgørelse.

§ 7.

Indenrigsministeriet træffer efter indhentet Erklæring fra Arbejderforsikrings-Raadet Bestemmelse om, i hvilket Omfang Bestemmelserne i denne Lov skal komme til Anvendelse paa Arbejdere, der midlertidig beskæftiges paa Island, Grønland og de dansk vestindiske Øer i Virksomheder, der har Sæde eller Styrelse heri Landet.

Regeringen bemyndiges til at træffe gensidig Overenskomst med fremmed Stat om, i hvilket Omfang Bestemmelserne i denne Lov eller den fremmede Stats tilsvarende Bestemmelser skal komme til Anvendelse paa Bedrifter, hvis Virksomhed ogsaa drives i den anden Stat, samt paa forsikrede, der midlertidig beskæftiges indenfor den anden Stats Omraade.

Andet Kapitel.

Om Arbejderforsikrings-Raadet.

§ 8.

Til Ordningen af de ifølge denne Lov opstaaende Forhold oprettes et Arbejderforsikrings-Raad.

Arbejderforsikrings-Raadet har Sæde i København, men dets Virksomhedsomraade omfatter hele Landet, og det kan af Formanden sammenkaldes til Møde hvor som helst i Landet.

§ 9.

Indenfor Raadet oprettes en Afdeling til Behandling af Sager vedrørende Industri, Haandværk, Handel, privat Tjenesteforhold m. v. (Kap. 6), en Søfartsafdeling (Kap. 7), en Afdeling for Fiskeri og mindre Skibsfart (Kap. 8), samt en Landbrugsafdeling (Kap. 9). Hver Afdeling behandler de under det vedføjede Kapitel hørende Sager, dog med den Afvigelse, at Sager angaaende Ulykkestilfælde, der rammer Personer under Arbejde ved Skibe, der benyttes til Fiskefangst, behandles af Afdelingen for Fiskeri og mindre Skibsfart, uanset om de paagældende Skibe i øvrigt henhører under Bestemmelserne i Kapitel 7.

Hver Afdeling bestaar af Raadets Formand samt af to Medlemmer, der kan have Sæde i flere Afdelinger. Disse tre Medlemmer udnævnes af Kongen; et af dem skal være Læge og et skal opfylde Betingelserne for at kunne beskikkes til Dommer eller for at kunne være Sagfører. Endvidere bestaar hver Afdeling af Repræsentanter for de forsikringspligtige og de forsikrede, valgte af Indenrigsministeren efter følgende Regler:

- a) Til at tage Sæde i Afdelingen for Industri, Haandværk, Handel m. v. (Industriafdelingen) vælges to Arbejdsgivere og to Arbejdere, hørende til Virksomheder, der indgaar under § 49, samt en Repræsentant for de i Henhold til § 53 frivillig forsikrede. Sidstnævnte har kun Stemmeret i Sager om frivillig Forsikring.
- b) Til at tage Sæde i Søfartsafdelingen vælges to Repræsentanter for de forsikringspligtige Redere og to Repræsentanter for de i Medfør af § 54 forsikrede Arbejdere.
- c) Til at tage Sæde i Afdelingen for Fiskeri og mindre Skibsfart (Fiskerafdelingen) vælges to forsikringspligtige Arbejdsgivere, to Arbejdere og en Repræsentant for de i Medfør af § 66 til frivillig Forsikring berettigede. Sidstnævnte har kun Stemmeret i Sager, der falder ind under den frivillige Forsikring.
- d) Til at tage Sæde i Landbrugsafdelingen vælges to forsikringspligtige Arbejdsgivere indenfor Landbrug, Skovbrug eller Havebrug, som skal være Ejere eller Brugere af Ejendomme, der til Ejendomsskyld til Staten er vurderede til over 8,000 Kr., to Arbejdere i ovennævnte Erhverv samt to Repræsentanter for de i Henhold til § 73 frivilligt forsikrede. Sidstnævnte har kun Stemmeret med Hensyn til Behandlingen af Sager, der angaar frivillig Forsikring og Forsikring af Arbejdere paa Ejendomme, der er ansatte til en Ejendomsskyld til Staten af 8,000 Kr. eller derunder.

Indstillingsret til ledige Pladser har:

Ved Valg af Arbejdsgivernes Repræsentanter i Industriafdelingen, Søfartsafdelingen og Landbrugsafdelingen samt af Repræsentanter for Ejere eller Brugere af mindre Land-

ejendomme henholdsvis »Dansk Arbejdsgiver- og Mesterforening«, »Fællesrepræsentationen for dansk Skibsfart«, »De samvirkende danske Landboforeninger« og »De samvirkende danske Husmandsforeninger«.

Ved Valg af de forsikredes Repræsentanter i Industri- og Søfartsafdelingerne: »De samvirkende Fagforbund i Danmark«, i Fiskerafdelingen: »Dansk Fiskeriforening«, der indstiller blandt lønnede Fiskere, og i Landbrugsafdelingen »Sygekassenævnet« (Lov 10. Maj 1915 § 27).

Ved Valg af Repræsentanter for de frivillig forsikrede i Fiskerafdelingen »Dansk Fiskeriforening«.

Til hver ledig Plads foreslaar den indstillingsberettigede tre Personer, mellem hvilke Indenrigsministeren træffer sit Valg.

For samtlige Repræsentanter vælges Stedfortrædere efter de for Valg af Medlemmer fastsatte Regler.

Saafernt andre Organisationer af Arbejdsgivere eller Arbejdere end de foran nævnte andrager Ministeriet om Indstillingsret ved Repræsentantvalg indenfor Arbejderforsikrings-Raadet, kan Ministeren, forudsat at den andragende Organisation findes at repræsentere et tilstrækkelig stort Antal forsikringspligtige eller forsikrede — efter Indstilling af Raadet — tilstaa denne samme Ret til Indstilling indenfor den Afdeling af Raadet, hvorom Talen er, som er givet de foran nævnte Organisationer af Arbejdsgivere og Arbejdere.

Sygekasseinspektøren samt Direktøren for Arbejds- og Fabrikstilsynet eller en under nævnte Tilsyn hørende Tjenestemand kan af Indenrigsministeren tilforordnes Raadet eller enkelte af dets Afdelinger.

§ 10.

Raadets Formand og øvrige Medlemmer udnævnes for 6 Aar. Af Repræsentanterne for Arbejdsgivere og Arbejdere i Industri-, Søfarts- og Landbrugsafdelingen samt for Ejere eller Brugere af mindre Landejendomme afgaar en hvert tredje Aar; det afgøres ved Lodtrækning, hvem der af de ved Lovens Ikrafttræden udnævnte skal afgaa efter kun tre Aars Virksomhed. Af de tre Repræsentanter i Fiskerafdelin-

gen afgaar paa lignende Maade en hvert andet Aar. Samme Regler gælder for Stedfortræderne.

Udnævnelser af Repræsentanter eller Stedfortrædere, der finder Sted i Periodens Løb, gælder kun for den tilbageværende Del af samme.

Formanden lønnes med 6,000 Kr., stigende hvert 4de Aar med et Alderstillæg af 500 Kr. indtil 8,000 Kr. De øvrige Medlemmer og de tilforordnede oppebærer et aarligt Vederlag. Stedfortræderne oppebærer Dagpenge for hver Dag, de møder. Rejseudgifter til og fra Mødestedet godtgøres efter Regning, der er godkendt af Formanden.

De almindelige Bestemmelser om Embedsmænds Lønning- og Pensionsforhold samt Pligt til at tegne Overlevelsere- rente kommer til Anvendelse paa Stillingen som Raadets Formand, saaledes at Udnævnelsen til Formand medfører Ret til Pension efter Lov af 5. Januar 1851 ogsaa i det Tilfælde, at der ved Udløbet af det Tidsrum, for hvilket Udnævnelsen gælder, ikke finder fornyet Udnævnelse Sted.

Nærmere Bestemmelser om Forretningsgangen for hver af Raadets Afdelinger fastsættes i en Forretningsorden af Indenrigsministeren efter Forslag af Raadet.

§ 11.

Under Raadet ansættes en Sekretær og Kontorchef, som udnævnes af Kongen og lønnes med 4,500 Kr. aarlig, stigende hvert 4de Aar med 500 Kr. indtil 6,000 Kr. Endvidere ansættes 2 Afdelingschefer, der udnævnes af Kongen og lønnes med 4,000 Kr. aarlig, stigende hvert 4de Aar med 500 Kr. indtil 5,500 Kr., samt en Kasserer, der ligeledes udnævnes af Kongen og lønnes med 3,200 Kr. aarlig, stigende hvert 4de Aar med 300 Kr. indtil 4,400 Kr.

Der ansættes 4 Fuldmægtige, som udnævnes af Indenrigsministeren og lønnes hver med 2,400 Kr. aarlig, stigende hvert 4de Aar med 300 Kr. indtil 3,600 Kr. To af Fuldmægtigene kan der tillægges et Ekspeditionssekretærhonorar af 600 Kr. aarlig, som ikke medtages ved Pensionsberegningen.

Ved Beregning af Alderstillæg for Sekretæren og Kontorchefen medregnes hans Tjenestetid som Afdelingschef. Ved

Beregning af Alderstillæg for Afdelingschefer og Kassereren samt for Fuldmægtige medregnes Halvdelen af deres Tjenestetid henholdsvis som Fuldmægtig og som Assistent, dog højst 4 Aar.

Der ansættes 7 Assistenters, som udnævnes af Indenrigsministeren og lønnes hver med 1,200 Kr. aarlig, stigende hvert 2det Aar med 200 Kr. indtil 2,200 Kr. Desuden kan der gives indtil 4 Assistenters et pensionsgivende Løntillæg af fra 300 til 600 Kr. aarlig. Antallet af Fuldmægtige og Assistenters kan forandres ved de aarlige Finanslove.

De ved Raadet ansatte Medhjælpere (Protokolførere, Kontorister samt Budet) lønnes hver med 1,000 Kr. aarlig, stigende hvert 2det Aar med 100 Kr. indtil 1,900 Kr. Saafremt en Medhjælper udnævnes til Assistent, medtages ved Beregningen af Alderstillæg hans Tjenestealder som Medhjælper. Medhjælpere ansættes af Raadet med Indenrigsministeriets Billigelse.

Ved Beregningen af Alderstillæg for dem, der er ansatte ved Raadet ved Lovens Ikrafttræden, medtages den Tjenestealder, de paa dette Tidspunkt har i den paagældende Stilling; for Assistenters og Medhjælperes Vedkommende medregnes den Tid, hvori de har haft Ansættelse ved Raadet.

Fuldmægtige er pensionsberettigede efter Pensionsloven af 5. Januar 1851 og skal sikre Enkeforsørgelse efter Enkeforsørgelsesloven af s. D. Ved Beregning af Pension tages dog ikke Hensyn til Tjenestetid forinden det fyldte 25de Aar.

Assistenters og Medhjælpere opnaar Pensionsret efter Reglerne i samme Pensionslov, naar de efter det fyldte 25de Aar har tilbagelagt en Tjenestetid af 10 Aar, saaledes at den pensionsgivende Tjenestetid regnes fra dette Tidspunkt. Den opnaaede pensionsgivende Tjenestetid kommer vedkommende til gode, naar han gaar over i anden pensionsberettiget Stilling.

Saafremt Assistenters eller Medhjælpere er gifte, afkortes der 5 pCt. i deres Lønning for at anvendes til Enkeforsørgelse. Hel eller delvis Fritagelse for Afkortning kan finde Sted, naar det for Finansministeriet godtgøres, at der paa anden Maade er sikret Enken en aarlig Indtægt for Livstid.

Anvendes det afkortede Beløb til at sikre Enken Overlevelsesrente i den af Staten garanterede Forsikringsanstalt, skal Tegning af saadan Overlevelsesrente finde Sted under samme Vilkaar, som ifølge Lov af 5. Januar 1851 er gældende for de af Embedsmænd for deres Enker tegnede Overlevelsesrenter.

Reglerne i Pensionsloven af 5. Januar 1851 kommer til Anvendelse paa Fuldmægtiges, Assistenters og Medhjælperes efterladte, dog at Børneunderstøttelserne tilstaas af Finansministeren.

Tjenestetiden i hidtilværende Fuldmægtig-Stillinger ved Raadet medregnes som pensionsgivende; for Assistenters og Medhjælperes Vedkommende medregnes som pensionsgivende den Tid, hvori de før denne Lovs Ikrafttræden har haft Ansættelse ved Raadet, dog under Iagttagelse af ovenanførte Begrænsninger.

Raadet antager den fornødne Lægehjælp samt den Hjælp, der foruden den ovenanførte Kontorhælp maatte være nødvendig. De til Raadet medgaaende Udgifter bevilges ved de aarlige Finanslove.

Et af Raadets Medlemmer, der er udnævnt af Kongen, eller en ved Raadet ansat Tjenestemand kan af Indenrigsministeren tilforordnes det ved Lov Nr. 143 af 29. April 1913 om Arbejde i Fabrikker m. v. samt det offentlige Tilsyn dermed oprettede Arbejdsraad.

Intet af Raadets Medlemmer eller af det under Raadet fast ansatte Personale maa ud over et Aar efter denne Lovs Ikrafttræden være ansat i eller tage Del i Ledelsen af noget her i Landet virkende i Henhold til denne Lov anerkendt Ulykkesforsikringsselskab.

§ 12.

Hver af Raadets Afdelinger træffer, efter at have modtaget alle fornødne Oplysninger og givet det anerkendte Forsikringsselskab eller Arbejdsgiveren samt andre vedkommende Lejlighed til at gøre sig bekendt med de foreliggende Oplysninger og til at udtale sig om Sagen, for sit Omraade Afgørelse af følgende Spørgsmaal:

- a) om en Virksomhed eller et Arbejdsforhold hører under denne Lov, og i bekræftende Fald;
- b) om hvem der er at anse som forsikringspligtig Arbejdsgiver;
- c) om en Person har Adgang til at tegne frivillig Forsikring i Medfør af denne Lov;
- d) om et anmeldt Tilfælde begrundet Krav efter Loven;
- e) om Størrelsen og Arten af de Ydelser, der tilkommer den forsikrede eller hans efterladte;
- f) om Tvivlsspørgsmaal vedrørende Dagpenge og Takst for Lægeattester.

§ 13.

De af Raadet fastsatte Beløb (§ 12 Litra e) kan ikke senere af dette nedsættes eller forhøjes, medmindre det indenfor en Frist af en Maaned (6 Uger eller 3 Maaneder efter Reglerne i § 14) godtgøres for Raadet, at de Oplysninger, paa Grundlag af hvilke Afgørelsen er truffet, lider af væsentlige Mangler eller Urigtigheder.

§ 14.

Har Raadet forsømt at iagttage den foreskrevne Fremgangsmaade, kan de under § 12 nævnte Afgørelser indankes for Indenrigsministeren, der kan ophæve den trufne Afgørelse og hjemvise Sagen til ny Behandling og Afgørelse.

Udenfor disse Tilfælde er der Adgang til at paaanke de under Litra a, b, c og d nævnte Afgørelser for Indenrigsministeren, medens de under e og f nævnte Afgørelser ikke kan indankes.

Indenrigsministerens Afgørelse af de i § 12 under Litra a, b og c nævnte Spørgsmaal kan indbringes for Domstolene. Ved kgl. Anordning kan der træffes nærmere Bestemmelser om Procesmaaden, sigtende til at hidføre en hurtig Afgørelse af Sagerne.

I øvrigt kan Indenrigsministerens eller Raadets Afgørelser ikke indbringes for Domstolene.

Fristen for Paaanke til Indenrigsministeren saa vel som for Indbringelse af Indenrigsministerens Afgørelser for Domstolene, er 14 Dage fra den om Afgørelsen givne Underretning;

for en tilskadekommen eller for efterladte, der paa dette Tidspunkt opholder sig i Europa udenfor Danmark, er Fristen dog 6 Uger; opholder de sig paa Færøerne, Island eller udenfor Europa, er Fristen 3 Maaneder.

§ 15.

Bestaar der om en under denne Lov ikke hørende Ulykkesforsikring den Aftale mellem Forsikringstageren og et anerkendt Forsikringsselskab (§ 18), at Erstatning skal ydes i Overensstemmelse med Loven, og at Parterne underkaster sig Raadets Afgørelse, skal de under saadan Forsikring hørende Ulykkestilfælde behandles som henhørende under denne Lov. Til Dækning af Raadets Udgifter herved fastsætter Indenrigsministeren en Kendelse.

§ 16.

Raadet indsender aarlig til Indenrigsministeren Beretning om hver af dets Afdelingers Virksomhed. Beretningen, der trykkes og tilstilles Rigsdagen, skal kunne faas til Købs for en af Indenrigsministeren fastsat billig Betaling.

Tredie Kapitel.

Om Forsikringspligtens Ordning.

§ 17.

Stat og Kommune har ikke Pligt til at afgive deres Risiko efter nærværende Lov; det samme gælder Civillisten.

§ 18.

Det paahviler de efter Loven forsikringspligtige Arbejdsgivere, for saa vidt de ikke er Medlemmer af et Forsikringsforbund (jfr. §§ 64 og 66), at overføre deres Risiko paa et af Indenrigsministeren i saa Henseende anerkendt Selskab under gensidigt Ansvar eller Selskab med begrænset Ansvar. Naar et anerkendt Forsikringsselskab har overtaget en forsikringspligtig Arbejdsgivers Risiko, hæfter Selskabet, selv

om der ved Forsikringsaftalen er gaaet ud fra urigtige Forudsætninger angaaende Forsikringsansvarets Art og Omfang.

Anerkendelse af gensidige Selskaber gives ved Indenrigsministerens Stadfæstelse af Vedtægten, som skal indeholde de fornødne betryggende Bestemmelser i Henseende til Medlemmernes Opfyldelse af den dem paahvilende solidariske Forpligtelse.

Selskabets Vedtægt skal indeholde de fornødne Bestemmelser om Indmeldelses- og Udmeldelsesform, Forsikringsbidragenes Udredelse, deres Opkrævning og Forvaltning, Anmeldelsesfrist, Kontrol med forsvarlig Lægebehandling, Sikkerhedsstillelse m. m.

Anerkendelse af Selskaber med begrænset Ansvar gives paa nærmere for hvert enkelt Selskab af Indenrigsministeren fastsatte Betingelser.

Hver enkelt Anerkendelse offentliggøres af Ministeren. Den kan tilbagekaldes af ham, hvorom Offentliggørelse da ligeledes finder Sted.

Efter Indstilling af Arbejderforsikrings-Raadet kan Indenrigsministeren fritage en under Loven hørende Arbejdsgiver for Afgivelse af Risikoen til et anerkendt Selskab mod, at han stiller en af Indenrigsministeren nærmere fastsat Sikkerhed for Opfyldelsen af sine Forpligtelser i Tilfælde af Ulykke. En saadan Fritagelse kan til enhver Tid efter Arbejderforsikrings-Raadets Indstilling til Ministeren tages tilbage.

§ 19.

En under Loven hørende Arbejdsgiver, der har overtaget et Arbejdes Udførelse, anses som Arbejdsgiver ogsaa overfor de Arbejdere, som Kontrahenten overlader ham til Udførelsen.

Er en Virksomhed delt mellem flere, anses enhver af Parterne som Arbejdsgiver for de Arbejdere, han lønner.

Den, der driver Virksomhed eller udfører Arbejde, hvortil der er knyttet Forsikringspligt, anses som Arbejdsgiver for alle ved Virksomheden eller Arbejdet beskæftigede Arbejdere, uanset om de er antagne af en anden, der har over-

taget Udførelsen af visse herunder hørende Arbejder, medmindre denne selv har sine Arbejdere forsikrede.

§ 20.

Præmier, som en forsikringspligtig Arbejdsgiver er et anerkendt Selskab eller Forsikringsforbund skyldig, kan i Mangel af rettidig Betaling inddrives ved Udpantning. I Tilfælde af Arbejdsgiverens Konkurs ligestilles Fordringen paa de forfaldne Præmier med de i Konkursloven af 25. Marts 1872 § 33 Nr. 2 omhandlede Fordringer.

§ 21.

Har en Arbejdsgiver undladt at opfylde sin Forsikringspligt efter denne Lov, har en tilskadekommen forsikringsberettiget eller hans efterladte Krav paa ham efter Loven. Dette Krav har Fortrinsret i hans Bo lige med de i Konkursloven af 25. Marts 1872 § 33 Nr. 2 omhandlede Fordringer og kan paa Raadets Foranstaltning inddrives ved Udpantning.

Saaftremt de paagældende ikke har opnaaet Dækning for deres Krav hos Arbejdsgiveren eller i hans Bo paa det Tidspunkt, Forsikringsbeløbet forfalder til Udbetaling, jfr. § 42, udbetales det manglende forskudsvis af Arbejderforsikrings-Raadet. De Beløb, som paa denne Maade udredes af Raadet, med Fradrag af, hvad der erholdes hos Arbejdsgiveren, lignes for hvert Kalenderaar paa samtlige anerkendte Forsikringsselskaber i Forhold til deres Præmieindtægt af pligtig Ulykkesforsikring samt paa de Arbejdsgivere, der i Medfør af § 18 har erholdt Fritagelse for at afgive deres Risiko, i Forhold til et af Raadet skønsmæssigt beregnet Præmiebeløb svarende til disse Arbejdsgiveres Risiko efter Loven, mod at Retten efter denne Paragrafs 1ste Stykke overgaar til disse Selskaber og Arbejdsgivere. De nærmere Regler for denne Paaligning fastsættes af Indenrigsministeren efter Forslag af Raadet.

Fjerde Kapitel.

Om Forsikringskravene.

§ 22.

Ydelserne efter denne Lov bestaar, foruden i Sygebehandling m. v. under visse Forhold, i

- a) Dagpenge;
- b) Invaliditetserstatning;
- c) Erstatning til efterladte;
- d) Begravelseshjælp.

§ 23.

Det paahviler Forsikringsselskabet (Arbejdsgiveren) at yde Bandager, kunstige Lemmer, Brillor og lignende Hjælpemidler, som, medens Sagen er under Raadets Behandling, af dette skønnes fornødne til at sikre Sygebehandlingens Resultater og formindske Ulykkestilfældets Følger eller nøjere bestemme Invaliditetens Grad.

Saafrømt den tilskadekomne er Medlem af en statsanerkendt Sygekasse og opholder sig her i Landet, paahviler det endvidere Selskabet (Arbejdsgiveren) at afholde Udgifterne til særlig *Sygebehandling*, som det ikke paahviler Sygekassen at yde i Henhold til dens Vedtægt, og som Raadet skønner fornøden til at opnaa den bedst mulige Helbredelse.

Understøttelse, som det offentlige, medens Sagen er under Raadets Behandling, yder en tilskadekomne til Sygebehandling i Anledning af et under denne Lov hørende Ulykkestilfælde, har ikke Fattighjælps Virkning for den understøttede.

§ 24.

Retten til *Dagpenge* er betinget af Erhvervsevneens Forringelse.

Saadan Forringelse anses at være til Stede, saa længe den tilskadekomne paa Grund af Beskadigelsen ikke er i Stand til at genoptage sit Arbejde i væsentlig samme Omfang som tidligere.

Dagpenge ydes ikke til Arbejdsgiverens hjemmenværende

Børn, saafremt det dem overgaaede Ulykkestilfælde er indtruffet inden deres fyldte 14de Aar.

For den Tid, i hvilken en tilskadekomne aftjener sin Værnepligt, bortfalder hans Krav paa Dagpenge. Saafrømt der imidlertid findes Personer, som i Tilfælde af hans Død vilde være berettigede til fuld Erstatning (§ 35), har disse Krav paa de ham ellers tilkommende Dagpenge.

Det samme gælder for den Tid, en tilskadekomne hensidder i Fængsel.

§ 25.

Saafrømt den tilskadekomne er Medlem af en statsanerkendt Sygekasse, begynder Dagpengene at løbe fra det Tidspunkt, da Ydelse af Pengehjælp fra Sygekassen ophører, dog ikke senere end fra Begyndelsen af den 14de Uge efter Ulykkestilfældets Indtræden. Er den tilskadekomne ikke Medlem af en statsanerkendt Sygekasse, løber Dagpengene fra den 14de Uges Begyndelse.

§ 26.

Dagpengenes Størrelse udgør $\frac{2}{3}$ af den tilskadekomnes Dagløn (jfr. § 41), dog ikke over 3 Kr. og ikke under 1 Kr. daglig. For hver Uge betales Dagpenge for 7 Dage.

Delvise Dagpenge ydes ikke.

§ 27.

Medfører Ulykkestilfældet kun forbigaaende Forringelse af Erhvervsevnen, ophører Dagpengene at løbe, saa snart Betingelserne for samme efter § 24 bortfalder.

Medfører Tilfældet blivende Forringelse af Erhvervsevnen, vedbliver Dagpengene under de i § 24 foreskrevne Betingelser at løbe, indtil Arbejderforsikrings-Raadets Afgørelse af Invaliditets-Spørgsmaalet foreligger.

Medfører Tilfældet Døden, løber Dagpengene under samme Betingelser indtil Dødsdagen.

I intet Tilfælde (bortset fra det i § 34, 2det Stykke, omhandlede) vedbliver Dagpengeydelsen dog længere end til Aarsdagen efter Ulykkestilfældet.

§ 28.

Dagpengene skal saa vidt muligt betales til den tilskadekomne hver Fredag for de forløbne 7 Dage, første Gang den første Fredag efter den Dag, paa hvilken Retten til Dagpenge er indtraadt.

§ 29.

Ved den Tid, da Dagpengeretten kan indtræde, paahviler det den tilskadekomne at fremsende til vedkommende anerkendte Forsikringsselskab (-forbund) eller Arbejdsgiver, saafremt Indenrigsministeren har fritaget samme for at overføre Risikoen paa et Forsikringsselskab (-forbund), Lægeerklæring til Oplysning om, at Betingelserne for Dagpengeretten er til Stede. Denne Lægeerklæring betales af Forsikringsselskabet (Arbejdsgiveren).

Forsikringsselskabet er berettiget til at forlange fornyet Lægeerklæring fremsendt hver Uge mod at yde den for disse Lægeerklæringer fastsatte Betaling.

§ 30.

Det paahviler vedkommende Forsikringsselskab (Arbejdsgiver) at give Raadet Underretning om, hvor længe og med hvilket Beløb det i hvert enkelt Tilfælde har udbetalt Dagpenge.

§ 31.

Naar Arbejdsgiveren yder den tilskadekomne fuldt Arbejdsvederlag, skønt Arbejdsevnen er væsentlig forringet, er han berettiget til for det paagældende Tidsrum at oppebære den tilskadekomnes Dagpenge. Udgør Dagpengene mere end Vederlaget, har Arbejderen Krav paa det overskydende Beløb.

§ 32.

Invaliditetserstatning ydes, naar et under Løven hørende Ulykkestilfælde har medført en blivende Forringelse af Erhvervsevnen af 5 pCt. eller derover, og Erstatningen beregnes som en til Forringelsen svarende procentvis Del af følgende Grundsummer:

Invaliditet:		Grundsum:
fra 5 til 15 pCt.	5 Gange	Aarslønnen.
- 16 - 35	— 5 Gange	Aarslønnen for de første 15 pCt. og 8 Gange for Resten.
- 36 - 60	— 6 Gange	Aarslønnen for de første 30 pCt. og 10 Gange for Resten.
- 61 - 90	— 8 Gange	Aarslønnen for de første 60 pCt. og 12 Gange for Resten.
- 91 - 100	— 8 Gange	Aarslønnen for de første 60 pCt., 12 Gange for de næste 30 pCt. og 16 Gange for de sidste 10 pCt.

Ved Fastsættelsen af Invaliditetsgraden skal Raadet i det Omfang, som skønnes rimeligt, tage Hensyn til særlige Færdigheder, der kræves i vedkommendes sædvanlige Erhverv, samt til saadan forudbestaaende Fordringer af Erhvervsevnen, som maa antages at forværre Ulykkestilfældets Følger, derunder Men af tidligere Ulykkestilfælde.

§ 33.

Den Erstatning, der ifølge § 32 vilde tilkomme en tilskadekomnen, kan dog ikke overskride det Beløb, for hvilket der — efter de for Statsanstalten for Livsforsikring ved Indkøb af livsvarig Livrente gældende Tariffer — i nævnte Anstalt kan købes en Livrente, der svarer til den Procentdel af Aarslønnen (§ 41), som Invaliditetsprocenten angiver.

§ 34.

Naar et Aar efter Ulykkestilfældet er forløbet, uden at de endelige Følger endnu kan fastslaaes, skal Afgørelse saa vidt muligt træffes af Raadet, som da fastsætter Erstatningens Størrelse efter bedste Skøn over Ulykkestilfældets Følger. Er det ikke muligt at træffe en saadan skønsmæssig endelig Afgørelse, kan en midlertidig Afgørelse træffes af Raadet, hvorefter Sagen senere kan genoptages, dog ikke ud over 2 Aar efter den første Afgørelse.

Naar særlige Omstændigheder taler derfor, kan Raadet udsætte Afgørelsen, dog ikke ud over $1\frac{1}{2}$ Aar efter Ulykkes-

tilfældets Indtræden, og Dagpengeydelsen fortsættes da, indtil denne Afgørelse træffes, for saa vidt Betingelserne efter § 24 er til Stede.

§ 35.

Indtræder Døden som Følge af Ulykkestilfældet, tilkommer der *de efterladte*, som nævnes i nedenstaaende Bestemmelser, en Pengesum, svarende til det 5-dobbelte af den afdødes Aarsløn, beregnet efter § 41, dog ikke under 3,000 Kr. og ikke over 6,000 Kr.

§ 36.

For de efterladtes Adgang til Erstatning gælder følgende Regler:

a) Efterlader den afdøde sig Ægtefælle, og er den afdøde en Mand, tilfalder Erstatningen Enken, medmindre Ægteskabet er indgaaet efter Ulykkestilfældet, eller Ægtefællerne, da Ulykken fandt Sted, levede adskilte, og der ikke af Manden ydedes Underholdsbidrag til Hustruen, eller denne havde Retskrav paa saadant, eller der forinden samme forelaa Røming fra Hustruens Side.

Er den afdøde en Kvinde, som regelmæssigt og i væsentligt Omfang deltog i Familiens Erhvervsarbejde, gælder tilsvarende Regler med Hensyn til den efterladte Mand.

b) Efterlades der foruden erstatningsberettiget Ægtefælle endvidere Børn, hvis Forsørgelse paahvilede afdøde, eller som afdøde faktisk forsørgede, da Ulykken skete, eller Børn fødte udenfor Ægteskab, til hvilke afdøde faktisk ydede Underholdsbidrag, kan Raadet, naar Omstændighederne taler derfor, bestemme, at en Del af Erstatningen skal tilfalde disse Børn.

c) Efterlader den afdøde sig ingen erstatningsberettiget Ægtefælle, tilfalder Erstatningen Børn, hvis Forsørgelse paahvilede afdøde, eller som denne faktisk forsørgede, da Ulykken skete, eller paa hvem Bestemmelsen i Forordning af 21. Maj 1845 § 9 finder Anvendelse. Har afdøde ydet Bidrag til Forsørgelse af Børn, overfor hvem den paagældende ikke havde Forsørgelsespligt, kan Raadet af Erstatningen tillægge dem en efter Bidragets Størrelse afpasset Del af det Beløb,

som vilde have tilkommet dem i Tilfælde af fuldstændig Forsørgelse.

d) Efterlader den afdøde sig ingen efter ovenstaaende Bestemmelser erstatningsberettiget, eller kommer Erstatningen efter Reglerne under c. kun delvis til Udbetaling, bestemmer Raadet, om Erstatningen eller den tiloversblevne Del af samme helt eller delvis skal tilfalde andre, hvem afdøde forsørgede, eller til hvis Forsørgelse han ydede Bidrag, da Ulykken skete.

e) Efterlader den afdøde sig flere erstatningsberettigede, bestemmer Raadet, hvorledes det til Udbetaling kommende Beløb skal fordeles mellem dem.

§ 37.

De efterladte har kun Krav efter foranstaaende Bestemmelser, naar de enten er danske Statsborgere eller er bosatte i Kongeriget, paa Island, Grønland eller de dansk vestindiske Øer. Fra denne Bestemmelse kan Regeringen dog gøre Undtagelse med Hensyn til de efterladte efter Statsborgere i andre Stater eller Dele af disse, saafremt der med de paagældende Stater er opnaaet gensidig Overenskomst.

§ 38.

For saa vidt det ikke efter anden Lov paahviler Arbejdsgiveren at afholde Begravelsesomkostningerne, tilkommer der de efterladte eller de private Personer, der bekoster den afdødes Begravelse (Ligbrænding), en Hjælp af henholdsvis 120, 100 eller 80 Kr., eftersom Begravelsen (Ligbrændingen) finder Sted i København og Frederiksberg, i en Købstad eller paa Landet.

§ 39.

Naar Arbejderforsikrings-Raadet med Hensyn til et for Raadet anmeldt Ulykkestilfælde har tilkendegivet Parterne, at det maa anses for afsluttet uden at medføre Følger, der berettiger til Erstatning efter § 32, kan Krav i Anledning af samme ikke rejses ud over et Aar efter Tilkendegivelses Dato.

Saafernt Afgørelse af et for Raadet anmeldt Ulykkes-

tilfælde ikke kan træffes af Grunde, der skyldes den erstatningsberettigedes Forhold, bortfalder Kravet, naar 3 Aar er forløbet efter Dagen for Ulykkestilfældet.

§ 40.

Tillægger Staten den tilskadekomne eller de efterladte Pension eller anden aarlig Understøttelse som Erstatning for Ulykkestilfældets Følger, har han eller de kun Krav paa det overskydende Beløb. Raadet afgør, om og hvor stort et overskydende Beløb der fremkommer. Det samme gælder forsikrede, der beskæftiges af Kommuner, hvis Bestyrelser med Hensyn til Pension eller Understøttelser har fastsat Regler, der efter indhentet Erklæring fra Raadet er godkendte af Indenrigsministeren.

Tilfalder der i øvrigt i Anledning af et Ulykkestilælde den tilskadekomne eller de efterladte i Henhold til Lov, dansk eller fremmed, eller Overenskomst en for Arbejdsgiverens Midler tilvejebragt Pension, Understøttelse eller anden Ydelse fra Arbejdsgiveren, skal Arbejdsgiveren efter Arbejderforsikrings-Raadets nærmere Bestemmelse være berettiget til at oppebære Erstatningsbeløbet efter nærværende Lov helt eller delvis, under tilbørlig Hensyntagen til den Værdi, som den paagældende Ydelse maa antages at have for den tilskadekomne eller de efterladte i Sammenligning med, hvad han eller de efter nærværende Lov har Krav paa.

Bestemmelserne i denne Paragraf finder ikke Anvendelse paa de i Henhold til nærværende Lov tegnede frivillige Forsikringer.

Ulykkestilfælde, der begrundes Krav efter denne Lovs tvungne Forsikring, kan ikke begrundes Krav efter Lovens frivillige Forsikring.

§ 41.

For de forsikrede med Undtagelse af de i denne Paragrafs 3die og 4de Stykke nævnte regnes som Aarsløn den paagældendes samlede Arbejdsfortjeneste i Løbet af det Aar, som gaar forud for Ulykkestilfældets Dag, derunder indbefattet Overskudsandele, Brug af Hus, Huslejgodtgørelse,

Naturalydelser o. lign. Har han ikke i hele det nævnte Tidsrum været beskæftiget i samme Stilling eller med samme Løn i den for den paagældende Virksomhed almindelig gældende Arbejdstid, har han været arbejdsløs, eller har han været beskæftiget i en Virksomhed, der efter sin Beskaffenhed ikke drives Aaret rundt, ansættes hans aarlige Arbejdsfortjeneste af Raadet efter Skøn.

Indenrigsministeren fastsætter, efter indhentet Erklæring fra de Arbejdsgiver- og Arbejderorganisationer, der ifølge § 9 har Indstillingsret ved Industriadelingen og Landbrugsafdelingen, Værdien af Kost og Logi for Arbejdere (Tyende, Lærlinge m. fl.), der har Ophold hos Arbejdsgiveren, ved hvilken Fastsættelse, der kan sondres mellem København og Frederiksberg, Købstæderne og Landet.

Har en forsikret ingen Løn oppebaaret, eller har Aarslønnen været mindre end 600 Kr., finder Beregningen Sted efter dette Beløb.

For Personer, der har tegnet frivillig Forsikring i Henhold til Bestemmelserne i § 53, beregnes Erstatningerne efter en Aarsfortjeneste af 900 Kr.; for dem, der har tegnet frivillig Forsikring efter §§ 66 eller 73, efter en Aarsfortjeneste af 800 Kr.

Ved Beregning af Invaliditetserstatning (§ 32) kan Aarslønnen i intet Tilfælde sættes højere end 1,200 Kr.

Dagløn udfindes derved, at den i Henhold til ovennævnte Regler beregnede Aarsfortjeneste deles med 300. For Personer under 18 Aar udregnes den dog af den faktisk tjente Aarsløn, hvad enten denne har naaet 600 Kr. eller ej.

§ 42.

Raadet underretter vedkommende Forsikringssselskab (Arbejdsgiver) om Størrelsen af den Erstatning for blivende Erhvervsudygtighed eller for Død, som det har tilkendt den tilskadekomne eller de efterladte. Erstatningen indbetales til Raadet snarest muligt og senest inden 14 Dage fra Underretningen. Naar Indbetalingen paa Grund af Paaanke eller af anden Grund foregaar efter denne Frist, vil der samtidig

med Indbetalingen af Erstatningen være at udrede 5 pCt. Rente p. a. af Erstatningen fra Underretningens Dato.

Det paahviler Politimestrene udenfor København at yde Raadet Bistand ved Erstatningsbeløbenes Udbetaling.

Dagpengene udbetales umiddelbart til den paagældende, medmindre Raadet, hvor Forholdene gør det ønskeligt, bestemmer, at Dagpengene skal indbetales til det for derefter at udbetales til tilskadekomne. Raadet kan i saadanne Tilfælde ogsaa udrede Dagpengene til tilskadekomne efter de givne Regler og derpaa inddrage det udlagte Beløb hos Forsikrings-selskabet (Arbejdsgiveren).

Begravelseshjælp udbetales umiddelbart til de efterladte eller de private Personer, der bekoster den afdødes Begravelse (Ligbrænding).

§ 43.

Den Pengesum, som tilkendes umyndige Personer, kommer dem til gode paa den Maade, som Raadet bestemmer. Det samme gælder, naar Raadet af Hensyn til en Invalids Tilstand finder, at Udbetaling af Summen maa anses utilraadelig.

Naar Omstændighederne taler derfor, og særlig naar det anbefales af vedkommende Forsørgelseskommune, kan Raadet bestemme, at Erstatningen skal omsættes i en Livrente, eller træffe andre særlige Bestemmelser med Hensyn til dens Anbringelse. Livrentebetaling skal som Regel finde Sted, naar Invaliditeten er over 70 pCt. og Personen over 50 Aar.

Raadet kan paalægge vedkommende Forsikringsselskab (Arbejdsgiver) at udbetale den tilskadekomne eller de efterladte Forskud paa Erstatningssummen, naar dens Udbetaling af en eller anden Grund henstaar.

Femte Kapitel.

Om Anmeldelse af Ulykkestilfælde.

§ 44.

Ethvert Ulykkestilfælde, som antages at ville medføre Krav efter denne Lov, skal snarest muligt og senest inden

8 Dage anmeldes til Raadet, jfr. dog § 61. Medfører Ulykkestilfældet Døden, skal — selv om Ulykkestilfældet forinden er anmeldt for Raadet — Underretning om Dødsfaldet tilstilles Raadet inden 48 Timer efter Dødens Indtræden. Anmeldelsespligten paahviler Virksomhedens Indehaver eller den, som paa hans Vegne paa Tidspunktet for Ulykkestilfældet forestaar Virksomheden, eller, for saa vidt den tilskadekomne har forsikret sig selv, ham eller hans efterladte. Er Ulykkestilfældet indtruffet i Udlandet, sker Anmeldelsen indenfor de nævnte Frister til et dansk Konsulat, der straks indsender den til Raadet. I Anmeldelsen skal saa nøjagtigt som muligt oplyses:

- 1) Aarsagen til Ulykkestilfældet og de nærmere Omstændigheder ved dette,
- 2) den tilskadekomnes Tilstand og det Tidsrum, der hengik fra Ulykkestilfældets Indtræden indtil den første Lægebehandling,
- 3) paa hvilket Sted den tilskadekomne behandles og af hvilken Læge,
- 4) om den tilskadekomne er Medlem af en statsanerkendt Sygekasse og da hvilken,
- 5) om den tilskadekomne er forsikret og i bekræftende Fald hos hvilket Selskab.

Anmeldelsen ledsages af den behandlende Læges Attest, som Forsikringsselskabet (Arbejdsgiveren § 18, sidste Stykke) betaler.

Raadet foreskriver, hvilke Blanketter der skal benyttes ved Anmeldelse og ved de til Sagens Behandling fornødne Lægeerklæringer.

§ 45.

Har Arbejdsgiveren eller den, hvem Anmeldelsespligten i hans Sted paahviler, ikke foretaget den foreskrevne Anmeldelse, skal dette ikke være til Hinder for, at den tilskadekomne eller de efterladte rejser Krav paa Erstatning, naar saadant sker inden Udløbet af et Aar efter den Dag, Ulykkestilfældet indtraf.

§ 46.

Indenrigsministeren fastsætter, efter Forslag af Raadet, en Takst for de under Sagernes Behandling almindeligt forekommende Lægeattester.

De Lægeattester, som er fornødne til Oplysning af en for Raadet indbragt Sag, og som forlanges af Raadet, af Arbejdsgiveren eller af Forsikringsselskabet, skal betales af vedkommende Forsikringsselskab eller, hvor Forsikring ikke er tegnet hos et anerkendt Forsikringsselskab, af Arbejdsgiveren.

§ 47.

Raadet er berettiget til af Arbejdsgivere, Arbejdere og andre vedkommende, herunder Sygekasser, Klinikker, Sygehuse, behandlende Læger m. v., at begære og faa meddelt enhver Oplysning i Anledning af Ulykkestilfældet, endvidere til at fordrø, at den tilskadekomne underkaster sig Lægeundersøgelse, samt til at forlange Forhør optaget og at faa Udskrift deraf og til at forlange Obduktion foretaget. Denne foretages efter Reglerne om lovmæssige Obduktioner. Raadet betaler Omkostningerne ved de Obduktionsforretninger, det forlanger.

§ 48.

Naar den tilskadekomne vil gøre Fordring paa Ydelse efter denne Lov, maa han snarest muligt efter Ulykkestilfældet lade sig undersøge af en Læge og derefter underkaste sig den Lægebehandling, som findes fornøden. Undlades dette, eller modarbejder den tilskadekomne sin Helbredelse ved Til-sidesættelse af Lægens Forskrifter, fortaber han efter Omstændighederne helt eller delvis sit Krav.

Paa samme Maade kan de efterladte fortabe deres Krav, saafremt de modsætter sig Foretagelsen af en af Raadet begæret Obduktionsforretning.

Forsikringsselskabet (Arbejdsgiveren) er berettiget til paa egen Bekostning at lade den tilskadekomne tilse af en Læge.

Sjette Kapitel.

Industri, Haandværk, Handel, privat Tjenesteforhold m. v.

§ 49.

Enhver, der her i Landet driver Virksomhed, uanset om denne er erhvervsmæssig eller ej, eller som i sin Tjeneste beskæftiger andre, f. Eks. Arbejdere, Funktionærer, Kontor- og Butikspersonale, Tyende m. m., har Forsikringspligt overfor de af ham beskæftigede Arbejdere i Overensstemmelse med Bestemmelserne i Kapitel 1—5 og nærværende Kapitel, for saa vidt den ikke paahviler ham i Henhold til Kapitlerne 7, 8 eller 9, eller han i Henhold til disse er fritagen for saadan Pligt. Personer, der uden at beskæftige Arbejdere, der er forsikringsberettigede efter denne Lovs øvrige Regler, alene i deres Husholdning eller ved personlig Tjenestegerning anvender Medhjælp af tilfældig og ganske forbigaaende Art, har ingen Forsikringspligt for denne Medhjælp.

§ 50.

Forsikret i Henhold til Bestemmelserne i nærværende Kapitel er enhver, der mod Løn eller som ulønnet Medhjælper af Arbejdsgiveren er antaget til stadigt eller midlertidigt Arbejde, herunder Arbejde i Arbejdsgiverens personlige Husholdning, ved Vask, Rengøring og privat Tjenestegerning for ham og hans Familie. Undtagne er dog tilsynshavende, Kontorpersonale o. lign., hvis aarlige Vederlag i Virksomheden overstiger 3,000 Kr., samt den i § 49 nævnte tilfældige Medhjælper.

§ 51.

Den i forrige Paragraf omhandlede Forsikring omfatter tillige Medlemmer af Arbejdsgiverens Familie, Hustruen dog undtaget, for saa vidt de efter Beskaffenheden og Omfanget af deres Gerning i Arbejdsgiverens Erhvervsvirksomhed maa sammenstilles med andre Arbejdere og har fyldt deres 10de Aar.

§ 52.

For de i Henhold til § 49 forsikrede Arbejders Vedkommende gælder Forsikringen under Udførelse af alt Arbejde for Arbejdsgiveren.

§ 53.

En Arbejdsgiver, der falder ind under § 49, saavel som enhver Person, der uden at benytte forsikringsberettiget Medhjælp driver Erhvervsvirksomhed, som hører under dette Kapitel, har Adgang til i anerkendt Forsikringsselskaber at tegne frivillig Forsikring med Statstilskud til Fordel for sig selv, for saa vidt hans Aarsindtægt ved Ansættelse til Indkomstskat til Staten ikke naar 1,200 Kr. paa Landet, 1,500 Kr. i Købstæderne og 1,800 Kr. i København og Frederiksberg. I Forbindelse hermed kan han tegne Forsikring for sin Hustru, saafremt hun i væsentligt Omfang deltager i Mandens Erhvervsvirksomhed. De paagældende er da forsikrede i Overensstemmelse med Bestemmelserne i nærværende Lov mod Følgerne af Ulykkestilfælde, der indtræffer under deres Erhvervsvirksomhed.

En i Henhold til Bestemmelserne i nærværende Paragraf tegnet Forsikring bevarer sin Gyldighed, selv om den forsikredes Indkomst, efter at Forsikringen er tegnet, gaar op over de anførte Beløb; men Statstilskuddet bortfalder.

Syvende Kapitel.

Søfart.

§ 54.

Redere for Skibe, som overensstemmende med Forskrifterne i Søloven af 1. April 1892 og Skibsregistreringsloven af samme Dato er indførte eller skal indføres i det danske Skibsregister, har Forsikringspligt i Overensstemmelse med Bestemmelserne i Kapitel 1—5 og nærværende Kapitel overfor Besætningen samt overfor Personer, der i indenlandsk Havn eller i dansk Tolddistrikt antages til midlertidigt Arbejde paa eller ved Skibet eller Fartøjet.

Om de paagældende er antagne af og lønnes af Rederen

eller Skibsføreren eller (saasom Bagere, Kokke, Opvartere, Barberere, Medhjælpere hos Hovmestre, Regnskabsførere, Læger, Sygeplejersker o. s. fr.) af andre, er uden Betydning for Rederens Forsikringspligt.

For Skibe under 300 Register-Tons omfatter Forsikringspligten Føreren, om han end selv maatte eje Skibet helt eller delvis.

Fra Forsikringen undtages dog enhver, hvis faste Vederlag i Penge for Tjeneste paa Skibet overstiger 2,700 Kr. aarlig.

§ 55.

For Personer, der er forsikrede efter § 54, vedbliver Forsikringsretten i Tilfælde af Hjemsendelse efter Sølov af 1. April 1892 §§ 66 og 98.

§ 56.

Forsikringen gælder under al Beskæftigelse ved den Virksomhed, hvortil Skibet eller Fartøjet benyttes, herunder Arbejde paa og ved Skibet, Ladning og Losning af Skibets Last og sammes Iland- og Ombordbringelse; Befordring til og fra Skibet samt Ombord- og Ilandstigning; Virksomhed paa Søen til Redning af Menneskeliv eller til Bjærgning af Gods; Færden i Land i Ærinde for Skibet samt Sejlads i Fartøjet udenfor selve Erhvervet.

§ 57.

Kan den i § 29 omhandlede Lægeerklæring ikke tilvejebringes, maa Retten til *Dagpenge* godtgøres paa anden efter Arbejderforsikrings-Raadets Skøn fyldestgørende Maade.

§ 58.

Nyder en tilskadekomnen Kur og Pleje i Udlandet under en dansk Konsuls Garanti for Betalingen, skal Dagpengene betales til vedkommende Konsul, som deraf afholder Udgifterne til Kuren og Plejen og udbetaler det mulig overskydende til den tilskadekomne.

§ 59.

Yder Arbejdsgiveren for egen Regning den tilskadekomne fri Kur og Pleje i Udlandet, er han berettiget til for det paa-gældende Tidsrum at oppebære de Dagpenge, der tilkommer den tilskadekomne hos Forsikringsforbundet (§ 64); dog skal det Beløb, hvormed Dagpengene maatte overstige Udgifterne til Kur og Pleje, udbetales den tilskadekomne.

§ 60.

Indenrigsministeren fastsætter, efter indhentet Erklæring fra Fællesrepræsentationen for dansk Skibsfart, Værdien af Kost og Bolig om Bord (jfr. § 41) for Mandskabet henholdsvis paa Damp- og Sejlskibe.

§ 61.

Indtræffer et Ulykkestilfælde udenfor Havn eller Ankerplads, regnes de i § 44 fastsatte Anmeldelsesfrister fra det Tidspunkt, da Skibet har naaet Forbindelse med Land. Indtræffer Ulykkestilfældet i fremmed Havn, hvor der er ansat dansk Konsul, eller indkommer Skibet eller Besætningen første Gang, efter at Ulykkestilfældet er indtruffet, til en saadan Havn, skal Anmeldelsen afgives til Konsulen.

§ 62.

Det paahviler Skibsføreren eller den, som paa hans Vegne forestaar Skibets Førelse, i Skibets Dagbog at indføre, *naar* en til Besætningen hørende Person bliver arbejdsdygtig, og *naar* han atter bliver arbejdsdygtig. Det paahviler Skibsføreren at forskaffe den fornødne Lægehjælp.

§ 63.

Naar Søforklaring eller Søforhør er optaget i Anledning af et Ulykkestilfælde, der har ramt nogen af Besætningen paa et dansk Skib, skal der tilstilles Arbejderforsikrings-Raadet Afskrift af Søforklaringen eller Søforhøret.

Er der ansat dansk Konsul i fremmed Havn, hvor Ulykkestilfældet er indtruffet, eller hvortil Skibet eller Besætningen indkommer første Gang, efter at Ulykkestilfældet er

indtruffet, skal Søforklaring aflægges, ikke blot naar det er nødvendigt til Opfyldelse af Sølovens Paabud, men ogsaa naar Konsulen finder det paa krævet ved særlige Omstændigheder. For saa vidt Søforklaring ikke udkræves, optager Konsulen Forhør eller Forklaring uden Edfæstelse af Vidner. I fornødent Fald kan han betro en dertil duelig Mand at udføre dette Hverv paa sine Vegne. Af Søforklaringen, Forklaringen eller Forhøret skal Afskrift tilstilles Arbejderforsikrings-Raadet, der afholder de dermed forbundne Omkostninger.

Findes der ingen dansk Konsul i en fremmed Havn, hvor Ulykkestilfældet er indtruffet, eller hvortil Skibet eller Besætningen første Gang indkommer, efter at Ulykkestilfældet er indtruffet, og Aflæggelse af Søforklaring ikke er paa budt i Søloven, skal Skibsføreren, naar Rejsen ikke vil sinke derved, sørge for, at der til Oplysning om Ulykkestilfældet optages Forhør eller Forklaring af den paa Stedet dertil kompetente Myndighed eller af en af nærmeste Konsul dertil bemyndiget Person. Af Forhøret eller Forklaringen vil Afskrift være at indsende til nærmeste Konsul eller, hvis Sagen derved vilde opholdes unødvendigt, direkte til Raadet. De hermed forbundne Omkostninger afholdes af Raadet.

Under Benævnelsen Konsul i ovenstaaende Paragraffer indbefattes ogsaa dansk Vicekonsul.

§ 64.

De forsikringspligtige Redere er som saadanne Medlemmer af et Forsikringsforbund under gensidigt Ansvar, som oprettes til Overtagelse af den Risiko, der efter denne Lov er knyttet til de i § 54 nævnte Skibe og Fartøjer.

Medlemsforholdet begynder fra det Tidspunkt, da vedkommende bliver Reder for et af de ovennævnte Skibe.

For Medlemsbidrag tilkommer der Forbundet Søpanteret i Skib og Fragt efter Bestemmelsen i Sølovens § 268 Nr. 2.

Forsikringsforbundets Vedtægt skal stadfæstes af Indenrigsministeren, Vedtægten skal indeholde Bestemmelser om Medlemmernes Forpligtelse til at anmelde sig til Forbundet,

Forsikringsbidragenes Udredelse af Medlemmerne, Kontrol med forsvarlig Lægebehandling o. s. v.

§ 65.

Paa ethvert under dette Kapitel hørende Skib skal der paa et for hele Besætningen tilgængeligt Sted være opslaaet et Uddrag af denne Lov, indeholdende dens Bestemmelser om Besætningens Rettigheder og Forpligtelser. Dette Uddrag udfærdiges af Indenrigsministeren; der vedføjes en Oversættelse i det engelske Sprog. Trykte Eksemplarer til Opslag udleveres gratis af Mønstringsbestyrerne.

Paa ethvert saadant Skib skal Skibsføreren være i Besiddelse af mindst et indbundet Eksemplar af Loven. Enhver af Besætningen har Ret til at forlange sig dette Eksemplar udlaant til Gennemsyn.

Ottende Kapitel.

Fiskeri og mindre Skibsfart.

§ 66.

Enhver Ejer eller Bruger af dansk Skib, Fartøj m. v., der er maalt til mindst 4 Register-Tons Brutto, og hvis Reder ikke har Forsikringspligt efter syvende Kapitel, har Forsikringspligt efter nærværende Kapitel i samme Omfang og efter samme Regler som de i § 54 nævnte Redere. Ejerne eller Brugere er, samtidig med at de indtræder i et Forhold, der medfører Forsikringspligt efter nærværende Kapitel, og saa længe Forholdet vedvarer, Medlemmer af Forsikringsforbundet for danske Fiskere og Søfolk, som oprettes til Overtagelse af den med deres egen og de af dem beskæftigede Personers Forsikring forbundne Risiko.

Enhver her i Landet hjemmehørende, der — uden at være forsikringspligtig i Medfør af § 54 eller denne Paragrafs 1ste Stykke — her i Landet helt eller delvis ernærer sig ved Fiskeri, Skibsfart, Baadfart, Færgefart, Pramfart, Bugsering, Stenfiskeri, Sandgravning, der udføres i Vandet, Optagning af Vraggoods fra Havbunden, Lodsgerning, Sejlads som kendt

Mand udenfor Lodsfarvand eller som forhyret Mand paa Lystfartøj, ved Dykker- og Bjærgningsarbejde, ved Isning, ved Ormgravning, ved Agning, ved Rensning, Pakning, Saltning og Røgning af Fangsten, ved Transport af denne eller Agn til eller fra Jernbane, ved Arbejde i Forbindelse dermed paa Jernbane eller ved andet Arbejde, der kan ligestilles med de nævnte Erhvervsvirksomheder, har Adgang til at blive Medlem af Forsikringsforbundet for danske Fiskere og Søfolk, hvorved der tilkommer ham Forsikring i Overensstemmelse med Bestemmelserne i Kapitel 1—5 og nærværende Kapitel.

Den i forrige Stykke omhandlede Forsikring kan tegnes saaledes, at den tillige omfatter den paagældendes Ægtefælle og Børn under deres Deltagelse i vedkommendes Erhvervsvirksomhed.

§ 67.

Vedtægten for Forsikringsforbundet for danske Fiskere og Søfolk udarbejdes af Bestyrelsen for den ved Lov Nr. 71 af 3. April 1900 oprettede Ulykkesforsikringsforening for danske Fiskere, suppleret med 3 fiskerikyndige Medlemmer af Arbejderforsikrings-Raadets Afdeling for Fiskeri og mindre Skibsfart samt de søfartskyndige Medlemmer af Raadets Afdeling for Søfart. Den stadfæstes af Indenrigsministeren efter indhentet Erklæring fra Arbejderforsikrings-Raadet.

Niende Kapitel.

Landbrug, Skovbrug, Havebrug m. m.

§ 68.

Arbejdsgivere, saavel Enkeltmænd som Selskaber, der driver:

- 1) Landbrug, Skovbrug og Havebrug,
- 2) Heste- og Kreaturhandel, Stutteri, Mejeri, Tørveskær, Rørskær, Mergelforetagender, Tærskøværker, Halmpresning, Damkultur, Vind- og Vandmølleri,
- 3) Kontrol, raadgivende Virksomhed o. lign. med Hensyn til Bedrifter af ovennævnte Arter,

har Forsikringspligt i Overensstemmelse med Bestemmelserne i Kapitel 1—5 og nærværende Kapitel overfor de Arbejdere, der beskæftiges i de nævnte Virksomheder.

Efter Forslag af Arbejderforsikrings-Raadet kan Indenrigsministeren ved Bekendtgørelse inddrage Virksomheder, som kan jævntiltes med de fornævnte, under dette Afsnit.

§ 69.

Forsikringspligten gælder tillige Arbejdere i Virksomheder, der som Bierhverv drives under Bedrifter, der henhører under § 68, saasom Teglværk, Grus- og Mergelgravning, Kørsler, Skærveslagning, Savskæring, Heste- og Kreaturhandel og lignende.

§ 70.

Ved Havebrug forstås i denne Lov forretningsmæssigt drevet Havebrug (herunder Anlægsgartneri) samt Arbejde i Parker, Anlæg og Haver, der tilhører Stat eller Kommune eller er knyttede til Landbrug og Skovbrug, og i private Haver af mindst 1 Hektars Størrelse.

§ 71.

Forsikringspligten omfatter enhver, der mod Løn eller Akkordbetaling eller som ulønnet Medhjælper her i Landet er antaget til stadig eller midlertidig at udføre Arbejde ved de Virksomheder, der falder ind under nærværende Kapitel, tilsynsførende ved de i §§ 68 og 69 nævnte Virksomheder dog kun, for saa vidt deres Vederlag i Penge ikke overstiger 2,000 Kr. aarlig. Forsikringen gælder tillige Medlemmer af Arbejdsgiverens Familie — Hustruen dog undtaget —, for saa vidt de efter Beskaffenheden og Omfanget af deres Gerning i Virksomheden maa sammenstiltes med andre Arbejdere, og saafremt der ikke fra den Ejendom, paa hvilken de beskæftiges, ved betryggende Panteret i samme eller paa anden betryggende Maade er tilsikret dem livsvarigt nødtøftigt Underhold (Aftægt).

§ 72.

Forsikringen gælder under Udførelsen af alt Arbejde i de under nærværende Afsnit hørende Virksomheder, derunder Kørsel, selv om den foregaar udenfor Bedriftens Omraade, Arbejde paa Jernbanen for Bedriften, Arbejde ved Veje, Aa- og Vandløb, Istandsættelse af Bygninger o. s. v., som foretages i Bedriftens Interesse, eller som paahviler Ejendommen, samt ved Arbejde i Arbejdsgiverens personlige Husholdning, naar denne ikke er fuldstændig udsondret fra Bedriften, i hvilket Tilfælde § 50 bringes i Anvendelse — og ved personlig Tjenestegerning for ham eller hans Familie.

§ 73.

Ejere eller Brugere af Ejendomme i erhvervsmæssigt Landbrug, Havebrug eller Skovbrug, der til Ejendomsskyld til Staten er vurderede til et Beløb af 8,000 Kr. eller derunder, kan tegne frivillig Forsikring for sig selv og Hustru i Overensstemmelse med Reglerne i nærværende Lovs Kapitel 1—5 og dette Kapitel for Ulykkestilfælde, der indtræffer under Arbejdet for deres eget Landbrug, Skovbrug eller Havebrug uanset dettes Størrelse.

Tiende Kapitel.

Statstilskud.

§ 74.

Til anerkendte Forsikringssselskaber yder Staten efter behørig dokumenteret Regnskab et Tilskud til Nedsættelse af Præmierne for de Forsikringstagere, der driver et Erhverv, som hører under Bestemmelserne i sjette eller niende Kapitel, og som godtgør, at deres Aarsindtægt ved Ansættelsen til Indkomstskat til Staten ikke naar 1,200 Kr. paa Landet, 1,500 Kr. i Købstæderne og 1,800 Kr. i København og Frederiksberg, og som for de under niende Kapitel hørende Erhverv tillige godtgør, at den af dem benyttede Ejendom er vurderet til et Beløb af højst 8,000 Kr. Tilskuddet ydes til de paagældendes Forsikring saavel af deres Arbejdere som af dem selv og Hustru i Henhold til § 53 og § 73. Statens

Tilskud, der alene maa anvendes til Nedsættelse af disse Medlemmers Præmier, udgør $\frac{2}{5}$ af den Præmie, der uden saadant Tilskud vilde have paahvilet dem.

Statskassen godtgør endvidere efter behørig dokumenteret Regnskab de anerkendte Forsikringsselskaber (-forbund) Halvdelen af de Erstatningsbeløb, som de i Medfør af denne Lov udreder til

a) de efter syvende Kapitel forsikrede, der er beskæftigede af Ejere eller Brugere af Skibe, som — bortset fra Motor-maskineri til en Hjælpekrue — alene bevæges ved Sejl og ikke benyttes til Lystsejlad,

b) de efter ottende Kapitel forsikrede.

Dog er Statens Tilskud i de under Litra a. og b. nævnte Tilfælde afhængigt af, at de i denne Paragrafs første Stykke nævnte Indtægtsgrænser ikke overstiges. Finder dette Sted, bevarer Forsikringen vel sin Gyldighed, men Statstilskuddet bortfalder. Den forsikrede er forpligtet til samtidig med, at han til Skattemyndighederne opgiver eller af Skattemyndighederne ansættes til en skattepligtig Indkomst, der overstiger de foran nævnte Beløb, at tilstille Forsikringsforbundet Meddelelse herom.

Statens Tilskud maa alene anvendes til Nedsættelse af de ovennævnte forsikringspligtiges eller frivillig forsikredes Præmie.

Erstatning for Ulykkestilfælde, indtrafne under Forsøg paa Redning af Menneskeliv (jfr. § 3), godtgøres ethvert anerkendt Forsikringsselskab eller Forsikringsforbund af Statskassen.

Ellevte Kapitel.

Slutnings- og Straffebestemmelser.

§ 75.

Alle Dokumenter vedrørende Forsikring efter denne Lov er stempelfri.

§ 76.

Samtidig med Kvitteringen for indbetalte Præmier tilstiller de anerkendte Forsikringsselskaber den forsikrings-

pligtige et af Indenrigsministeren godkendt Forsikringsmærke, der er paatrykt Selskabets Navn, og som skal indeholde Oplysninger om, for hvor langt et Tidsrum den tegnede Forsikring gælder. Dette Mærke skal i enhver Virksomhed, der beskæftiger flere end 3 Arbejdere, være opslaaet paa et synligt, for de paagældende Arbejdere let tilgængeligt Sted paa Arbejdspladsen. I alle andre Tilfælde skal den forsikringspligtige opbevare Forsikringsmærket i den Tid, Forsikringen er løbende, og paa Forlangende af de forsikrede forevise dette.

Det paahviler det i Henhold til Fabrikloven af 29. April 1913 ansatte Tilsynspersonale, deriblandt de kommunale Tilsynsmænd, at paase, at behørigt Forsikringsmærke forefindes i de Bedrifter, hvormed de har Tilsyn. Saaframt der forefindes Mangler, indberettes Sagen af vedkommende Tilsynsmand til Politimesteren paa Stedet. For andre Erhvervsvirksomheders Vedkommende føres det omhandlede Tilsyn af Politiet.

Ved kongelig Anordning kan efter indhentet Erklæring fra Arbejderforsikrings-Raadet træffes andre Foranstaltninger til Kontrolering af Forsikringspligtens Opfyldelse. Herved kan bestemmes, at ogsaa andre statslige og kommunale Myndigheder skal yde deres Medvirkning.

§ 77.

Med Bøder fra 50 til 500 Kr. anses den Arbejdsgiver, der tilsidesætter Pligten til at tegne Forsikring i et anerkendt Selskab, eller som ikke holder Forsikringen i Kraft.

Med Bøder fra 15 til 200 Kr. anses den Arbejdsgiver eller den, der optræder paa hans Vegne, som forsømmer at afgive rettidig Anmeldelse efter §§ 44 og 61 om et indtruffet Ulykkestilfælde eller hindrer rettidig Lægebehandling efter § 48, samt den, der undlader at meddele de i § 47 nævnte Oplysninger.

Sagerne behandles som offentlige Politisager.

§ 78.

Denne Lov træder i Kraft den 1. April 1917, dog kan Indenrigsministeren sætte Bestemmelserne i § 11 i Kraft fra

et tidligere Tidspunkt. Samtidig med Lovens Ikrafttræden ophæves (jfr. om Færøerne dog § 80):

Lov Nr. 4 af 7. Januar 1898 om Arbejderes Forsikring mod Følger af Ulykkestilfælde i visse Virksomheder,

Lov Nr. 71 af 3. April 1900 om danske Fiskeres Forsikring i Ulykkestilfælde,

Lov Nr. 114 af 15. Maj 1903 om Tillæg til Lov Nr. 4 af 7. Januar 1898,

Lov Nr. 54 af 1. April 1905 om Søfolks Forsikring mod Følger af Ulykkestilfælde i Søfartsvirksomhed,

Lov Nr. 65 af 30. Marts 1906 om Udvidelse af Lov Nr. 71 af 3. April 1900 til ogsaa at omfatte anden Søfartsvirksomhed m. m.,

Lov Nr. 151 af 27. Maj 1908 om Forsikring mod Følger af Ulykkestilfælde i Landbrug, Skovbrug, Havebrug m. m.,

Lov Nr. 267 af 1. December 1913 om Ændring i Lov Nr. 4 af 7. Januar 1898

samt Bestemmelserne i de to sidste Stykker i § 29 f i Lov Nr. 167 af 27. Maj 1908 om Statsbanedriftens Ordning.

Selv om en Arbejdsgiver, der har tegnet Forsikring hos et anerkendt Forsikringsselskab i Henhold til de foran nævnte Forsikringslove, dækker sin Risiko efter nærværende Lov ved at tegne Forsikring i et andet anerkendt Forsikringsselskab eller Forsikringsforbund, forbliver den forud for denne Lovs Ikrafttræden trufne Forsikringsaftale med førstnævnte Selskab i Kraft, indtil den udløber, og med uforandrede Forpligtelser og Rettigheder for begge aftalende Parter, medmindre der ved frivillig Overenskomst træffes anden Ordning. Tvivlsmaal, som maatte opstaa heraf, afgøres af Arbejderforsikrings-Raadet under de efter denne Lov givne Regler for Appel til Indenrigsministeren.

Behandlingen af de Sager, som ved Lovens Ikrafttræden endnu ikke er færdigbehandlede af det hidtilværende Arbejderforsikrings-Raads forskellige Afdelinger, tilendebringes af de tilsvarende Afdelinger af det ved denne Lov oprettede Raad.

§ 79.

Indtil anden Bestemmelse træffes i Henhold til § 46, gælder den Takst for almindelig forekommende Lægeattester, som er fastsat ved Indenrigsministeriets Skrivelse af 30. Juni 1903.

§ 80.

Regeringen bemyndiges til ved kongelig Anordning at sætte denne Lov i Kraft paa Færøerne med Ændringer, som følger af Øernes særlige Forhold.

Indtil saadant sker, gælder Loven af 1. April 1905 for de af færøske Redere beskæftigede Søfolk og Lovene af 3. April 1900 og 30. Marts 1906 for de færøske Fiskere, dog saaledes, at disse med Hensyn til Risiko og Regnskab danner en særlig Afdeling af Forsikringsforbundet for Fiskere og Søfolk.

P. Munch.

Kundgørelse for Søværnet.

1. Midlertidig Lov

af 27/3 1917

om Bemyndigelse til at afvige fra visse Bestemmelser i Lov Nr. 209 af 30/9 1909 om Hærens Ordning og Lov Nr. 215 af 30/9 om Søværnets Ordning.

§ 1.

Forsvarsministeren bemyndiges til i 1917 at lade uddanne eller paabegynde Uddannelse af Mandskab i et større Antal end fastsat i Lov af 30/9 1909, Nr. 209, § 10, og Lov af 30/9 1909, Nr. 215, § 7,

at lade paabegynde Uddannelse af Mandskab, der normalt skulde indkaldes i 1918, før Begyndelsen af dette Aar, samt til

at lade uddanne i 1918 et mindre Antal end fastsat i ovennævnte Lovbestemmelser, dog saaledes, at Formindskelsen ikke ved noget Vaaben eller Værn er større end den Forøgelse, der er sket ved Uddannelse af Mandskab i 1917 udover det i paagældende Bestemmelser fastsatte Antal.

§ 2.

Værnepligtige, som efter den 31/1 1917 genindkaldes til Tjeneste i Sikringsstyrken, saaledes at der kun er en Mellemtid af 6 Maaneder eller derunder siden deres sidste Indkaldelsesperiodes Slutning, faar efter Hjemsendelsen — foruden

det i Lov om $1\frac{5}{3}$ 1916, Nr. 69, § 3 fastsatte Beløb — yderligere udbetalt 90 Øre for hver Dag af deres sidste Indkaldelsesperiode.

Værnepligtige, der for anden Gang indenfor et Tidsrum af 2 Aar indkaldes til Sikringsstyrken til pligtig Tjeneste i Perioder paa 6 Maaneder eller derover, og som hjemsendes efter den $31/1$ 1917, faar efter Hjemsendelsen udbetalt 90 Øre for hver Dag af den anden Indkaldelsesperiode.

§ 3.

For Befalingsmænd, der er Elever i Hærens Officersskoles næstældste Klasse, Kursus 1915—17, kan den i Lov af $30/9$ 1909, Nr. 209, § 151, krævede Tjeneste efter Afslutningen af Klassens Afgangsprøve bortfalde.

§ 4.

Forsvarsministeren bemyndiges til at lade den Øvelse i hurtig Samling (Alarmeringsøvelse), der i Henhold til Lov af $30/9$ 1909, Nr. 209, § 25, skulde foregaa i 1917 i Landsdelene Øst for Store Bælt, bortfalde.

§ 5.

Saa længe de ved Sikringsstyrkens Indkaldelse fremkaldte Afgivelser fra de i Lov af $30/9$ 1909, Nr. 209, § 101, fastsatte Regler om Uddannelsen ved Hærens Officersskole nødvendig- gør det, kan Udnævnelse fra Intendant til Overintendant finde Sted, uden at den paagældende har gennemgaaet den i samme Lovs § 186, 3die Stykke, omhandlede, af Ministeren fastsatte Uddannelse.

§ 6.

Saa længe Sikringsstyrken er formeret, kan der afviges fra Bestemmelsen i Lov af $30/9$ 1909, Nr. 209, § 167, saaledes at Løjtnanter af Reserven, som er overgaaet fra Stabssergent-graden i Henhold til Hærlovens § 166, med mindst 2 Aars Tjeneste i Graden ved Valg kan forfremmes til Kaptajner af Reserven.

§ 7.

Saa længe fremmede Krigsfangers Modtagelse her i Lan- det gør det nødvendigt, kan der haves indtil 10 Læger til Tjeneste som overtallige, midlertidige Overlæger i Hæren.

Adgang til disse Stillinger, der besættes af Forsvarsmini- steren, har Læger, uanset hvorvidt de tidligere har været Underlæger i Hæren eller Søværnet.

Overlæger, der udnævnes med Henhold til denne Para- graf, indordnes i den militære Rækkefølge af Hærens Befalingsmænd og de med Befalingsmænd ligestillede umiddelbart efter de med Henhold til Lov om Hærens Ordning af $30/9$ 1909, § 193, udnævnte Overlæger og de med disse lige- stillede.

§ 8.

Naar Sikringsstyrken hjemsendes, træffer Forsvarsmini- steren Bestemmelse om, hvorledes Overgangen til de i Lov af $30/9$ 1909, Nr. 209, og Lov af $30/9$ 1909, Nr. 215, givne Regler skal ske paa de Omraader, hvor der i Henhold til nærværende Lov har fundet Afgivelser Sted.

§ 9.

Denne Lov træder straks i Kraft.

2.

Bekendtgørelse

af 29de Marts 1917

vedrørende

en foreløbig Ordning af Statens Pligt til at yde sine Tjenestemænd og Arbejdere Erstatning efter Lov af 6te Juli 1916 om Forsikring mod Følger af Ulykkestilfælde.

(Indenrigsministeriet.)

Ved § 2 i Lov Nr. 205 af 6te Juli 1916 om Forsikring mod Følger af Ulykkestilfælde er det fastsat, at Staten yder sine Tjenestemænd og Arbejdere Erstatning i Overensstem- melse med Lovens Regler.

Under Hensyn til, at Loven træder i Kraft den 1ste April d. A., har Indenrigsministeriet fundet det rettest at henlede Opmærksomheden paa følgende:

Efter Forhandling med Finansministeriet er der i Medfør af Lovens § 17 truffet Bestemmelse om, at Staten selv overtager sin efter Loven paahvilende Risiko, og der vil saaledes ikke være at tegne Forsikring i Forsikringselskaber for nogen under Statens Forsikring henhørende Tjenestemand eller Arbejder.

Statens Forsikringspligt i Følge Lovens § 2 omfatter enhver i Statens Tjeneste beskæftiget Person, der efter Lovens Regler er forsikringsberettiget overfor sin Arbejdsgiver, hvad enten hans Lønning udredes i Henhold til Lønningslov, af særlig Bevilling paa Finanslov eller Tillægsbevillingsloven, eller af den Kontorholdsgodtgørelse, der maatte være tillagt et Embede af Staten.

Om den endelige Ordning af Statens Ulykkesforsikring vil nærmere Bestemmelser senere udgaa, men, indtil en saadan Ordning er truffet, vil der om ethvert Ulykkestilfælde, der maatte overgaa en under Statens Forsikring indbefattet Tjenestemand og Arbejder, samtidig med, at der i Henhold til Lovens § 44 indsendes Meddelelse til Arbejderforsikrings-Raadet, være at ske Indberetning til Indenrigsministeriet.

P. Munch.

I Paragrafen findes, at Betingelserne for Udstedelse af de omhandlede Examinationsbeviser fastsættes ved Kgl. Anordning

MARINEMINISTERIET.

Kjøbenhavn, den 18de Maj 1917.

B. 5.

J men det kan den normale forløb efter ca. 3 års Løstid idet Lønnen forlanger mindst 4 års Løstid eller det første 15. år, hvoraf mindst 2 år i Søfart (hermed indkaldt i Loven)

Kundgørelse for Søværnet.

1. Kgl. Anordning

(af 17de April 1917)

angaaende

Udstedelse af Beviser for Styrmandseksamen og Skibsførereksamen til Personer, der har bestaaet Prøver ved Søværnets Kadetskole.

(Handelsministeriet.)

I Medfør af § 21 i Lov Nr. 48 af 28. Februar 1916 om Navigationsundervisningen fastsættes herved følgende:

§ 1.

Den, der ved Kadetskolen har bestaaet Overgangsprøven for Søkadetter saavel i Land som om Bord, har Ret til uden yderligere Prøve at faa udstedt Bevis for den i Lov om Navigationsundervisningen omhandlede Styrmandseksamen, naar han for Navigationsdirektøren godtgør at opfylde de i Lovens § 4 for Adgang til denne Eksamen krævede Betingelser med Hensyn til Søfart.

Den, der i Henhold til den foranstaaende Bestemmelse har erhvervet Bevis for Styrmandseksamen, og som ved Kadet-

skolen har bestaaet Afgangsprøven for Søkadetter saavel i Land som om Bord, har Ret til uden yderligere Prøve at faa udstedt Eksamensbevis for den i Lov om Navigationsundervisningen omhandlede Skibsførereksamen.

§ 2.

De nærmere Regler for Udstedelsen af Beviser for Styrmands- og Skibsførereksamen paa Grundlag af de ved Kadetskolen bestaaede Prøver fastsættes af Handelsministeren.

Indenfor et Tidsrum af tre Aar fra det Tidspunkt, da Lov om Navigationsundervisningen traadte i Kraft, er Handelsministeren bemyndiget til under særlige Omstændigheder at gøre Undtagelser fra de i § 1 nævnte Betingelser med Hensyn til Søfart.

2.

Kgl. Anordning

(af 17de April 1917)

angaaende

Regler for Meddelelse af Sønæringsbeviser til de med Officerer og Underofficerer ligestillede Personer af Søværnets Maskinkorps.

(Handelsministeriet.)

I Medfør af § 23 i Lov Nr. 50 af 28. Februar 1916 om Sønæringsloven m. m. fastsættes herved følgende:

§ 1.

Personer af Søværnets Maskinkorps, der er ligestillede med Officerer og Underofficerer — disse sidste dog kun forsaavidt de har bestaaet Afgangsprøve ved Underofficersskolen —, skal anses for at opfylde Bestemmelserne i Sønæringsloven af 28. Februar 1916 § 12 a. og c., § 13 a. og c. og § 14 c. Endvidere skal de med Underofficerer ligestillede af Søværnets Maskinkorps, der i Aarene 1905 til 1914 har bestaaet Afgangsprøven ved Elevskolen eller Konstabelevskolen, anses for at opfylde Bestemmelserne i § 12 a. og c., uanset at de ikke har gennemgaaet Underofficersskolen.

Den, der efter at have erhvervet Bevis som Maskinmester af 2den Klasse (jfr. Sønæringslovens § 13) har faret i mindst 12 Maaneder som ældste eller næstældste Maskinbefalingsmand i søgaaende, under Søværnet henhørende Skibe med Maskine til Fremdrivning af over 500 indic. H. K., skal anses for at opfylde Bestemmelsen i Sønæringslovens § 14 a.

De med Officerer ligestillede Personer af Maskinkorpsen, som har bestaaet Afgangsprøven ved Kadetskolen (Ingeniørolevskolen) skal anses for at opfylde den i Sønæringslovens § 14, sidste Stykke fastsatte Betingelse for at kunne gøre Tjeneste som 1ste Maskinmester paa Udvandrerkskibe i Fart paa fremmede Verdensdele.

§ 2.

Maskintjeneste, forrettet i Skibe henhørende under Søværnet, maa for at kunne komme i Betragtning ved Erhvervelse af Sønæringsbevis (se § 1), jfr. Sønæringslovens § 12 b. og § 13 b.) være godtgjort ved Bevis, udstedt af Chefen for Orlogsværftet.

3. Under 28de April d. A. har Ministeriet bestemt, at Antallet af de for Kadetter reglementerede Sæt Overtrækstøj fremtidigt forøges med 1 Sæt.

4. Under 28de April d. A. har Ministeriet udtalt, at Ministeriets Bestemmelse af 22de Januar 1916 — jfr. Kundgørelse B 1—1916, Pkt. 2 — med Hensyn til værnepligtige menige, der har Vedtegning »søvant«, vil være at forstaa saaledes, at nævnte Vedtegning fremtidigt tildeles alle de værnepligtige, der efter Livsstilling er Sømænd, men endnu ikke har opnaaet den til Befarenhedsgraden fornødne Søfart.

Bemærkning om Vedtegning »søvant« vil være at indføre i Oplysningsbogen for vedkommende værnepligtige.

5. Ved allerhøjeste Resolution af 9de Maj d. A. er det tilfaldt Statstelegrafvæsenets Fartøjer at føre Splitflag, i hvis øverste Felt nærmest Liget anbringes et Mærke, bestaaende af en Krone og derunder Bogstaverne D. S. T.

6. Ved Legemsundersøgelsen for de unge Mennesker, der ønsker at gennemgaa en Værksteduddannelse paa Orlogsværftet for senere at antages som Ingeniørkadetter, samt ved Legemsundersøgelsen af Ingeniørkadetaspiranterne forinden Adgangsprøven skal Kravene til Synsstyrke og Farvesans være de samme som for Søkadetaspiranter.

P. Munch.

MARINEMINISTERIET.

Kjøbenhavn, den 10de Oktober 1917.

B. 6.

Kundgørelse for Søværnet.

1. Midlertidige Bestemmelser

for

Udlaan af Service og Køkkeninventar til Officersmesser m. fl.

(26de Juni 1917.)

Bordservice og Køkkeninventar til Brug for Eskadrechefer, Skibschefer og Officersmesser samt andre Institutioner, hvor Officerer fører fælles Bord, kan udlaanes fra Servicemagasinet paa Orlogsværftet, saa vidt Beholdningen tillader det og iøvrigt efter nedenstaaende Regler.

§ 1.

- 1) Om Udlaanet indgives skriftlig Begæring til Servicemagasinet.
- 2) Ved Udleveringen skal en Officer eller ligestillet være til Stede for paa Laantagerens Vegne at modtage og kvittere for det udleverede.
- 3) En Kopi af Kvitteringen, hvorpaa de udleverede Genstande er opført med deres Pris, udleveres sammen med Servicet.
- 4) De til Servicerne hørende Porcelæns- og Fajance-

sager inddeles i 2 Klasser. Det til 1. Klasse hørende skal være i fuldstændig ubeskadiget Stand, medens det til 2. Klasse hørende kan have saadanne mindre Beskadigelser, der ikke virker skæmmende eller hindrer Brugen. Prisen for Porcelæn og Fajance af 2. Klasse sættes til Halvdelen af Værdien for 1. Klassen Varer af tilsvarende Art.

Til Eskadrechefer og Skibschefer, der fører eget Bord, udleveres kun Porcelæn og Fajance af 1. Klasse.

5) Ved Udlaanet skal Porcelæn og Fajance opfylde de under Punkt 4 nævnte Betingelser for at henregnes henholdsvis til 1. og 2. Klasse, medens Glassagerne skal være fuldstændig ubeskadigede og Køkkeninventariet i ordentlig brugelig Stand. Pletsagerne behøver ikke at være nyoppudsede, men skal være i en saadan Stand, at de ikke trænger til Oppudsning. Saadanne ikke ny oppudsede Pletsager udleveres fortrinsvis først.

§ 2.

1) Efter endt Togt afleveres det udlaante i rensset Tilstand til Servicemagasinet, der besigter det afleverede. Ved Afleveringen skal ligesom ved Udleveringen en Officer eller ligestillet paa Laantagerens Vegne være til Stede.

Det laante Service m. m. skal afleveres, og samlet Afgift erlægges, naar Kommandoen stryges. For Skibe m. v., der holdes gaaende Aaret rundt, sker Aflevering og Betaling af Afgift een Gang om Aaret ved passende Lejlighed efter nærmere Aftale mellem Servicemagasinet og de vedkommende.

2) Modtagelsen af de Genstande, der afleveres, betinges af, at de atter kan udlaanes (se Punkt 3). Glassurrevner, der kan fremkomme i Fajance, tages ikke i Betragtning ved Afleveringen. Glassagerne skal være fuldstændig ubeskadigede.

Genstande, der er anskaffede af vedkommende, og som ikke er af nøjagtig samme Model som de udleverede, modtages ikke.

3) For de Genstande, som mangler eller som ikke modtages ved Besigtelsen, erlægges fuld Erstatning efter den ved Udleveringen meddelte Prisliste.

Genstande, der er udleverede som hørende til 1. Klasse, kan, naar de dertil findes egnede, modtages som hørende til 2. Klasse, i hvilket Tilfælde kun Prisforskellen erlægges.

Hvis der under Udlevering eller Aflevering skulde opstaa Meningsforskel mellem den Repræsentant, der er mødt paa Laantagerens Vegne, og Magasinets Repræsentant, kan Sagen henvises til Ekvipagemesteren, der da træffer endelig Afgørelse.

Som Erstatning for Slid og til Dækning af Udgifter til Vedligeholdelse af Pletsager erlægger Laantageren en Afgift af $1\frac{1}{2}\%$ af Værdien af det udleverede for hver Maaned eller Del deraf.

For Porcelæn og Fajance betales en Afgift af $\frac{1}{2}\%$ af Værdien af det udleverede for hver Maaned eller Del deraf.

For Køkkeninventar erlægges der af Chef og Messe tilsammen et Beløb af 4% pr. Maaned eller Del deraf af Inventariets Værdi. Af det samlede Beløb udreder Chefen $\frac{1}{3}$, Messen $\frac{2}{3}$, saafremt de har fælles Kabys, i modsat Tilfælde betaler hver for sit Inventar.

For Glassager erlægges ingen Afgift.

Ved Afgiftsberegningen modtages ikke selve Kassetternes Værdi, men til Vedligeholdelse af disse erlægges ved Afleveringen almindeligvis en Afgift af 1 Kr. pr. Kasette, medmindre denne har lidt særlig Overlast, i hvilket Tilfælde fuld Erstatning ydes.

§ 3.

For Udrustninger af kort Varighed, Prøveture, Sejlads med Øvelseskuttere samt Skibe udrustede til særlige Formaal, kan Udlaan foregaa efter særlige Regler, hvorom Ministeriet i hvert enkelt Tilfælde træffer Bestemmelse efter nærmere Indstilling herom fra Servicemagasinet.

Som Følge af ovenstaaende Bestemmelser bortfalder fra den 1ste Juli 1917 Bestemmelserne af $\frac{2}{3}$ 1904 for Udlaan af Service og Køkkeninventar til Officerer paa Flaadens Skibe med senere Ændringer.

2. Regulativ

som angiver de Legemsfejl, Svagheder og Sygdomme, som gør en fast Befalingsmand eller ligestillet af Søværnet, fast Mandskab af Flaadens Rammer, Undervandsbaadsmatros og det til Ekvipageafdelingen hørende Politikorps uskikket til al Krigstjeneste.

(Allerhøjest approberet den 25de September 1917.)

1.

Høj Grad af Fedme, der hindrer almindelig Arbejdsdygtighed.

2.

Betydelig Misdannelse eller Lemlæstelse.

3.

Tilstedeværende Sindssygdomme.

4.

Sygdomme af alvorligere Natur i Hjernen eller dens Hinder. Sygdomme af alvorligere Natur i Rygmarven eller dens Hinder.

5.

Kroniske Nervesygdomme eller disses Følgesygdomme, naar de medfører væsentlig Funktionsforstyrrelse.

6.

Uhelbredelig, almindelig Svækkelse efter Sygdom. Tydelig udtalte kroniske Sygdomme (saasom Blødersygdom, Sukkersyge, Diabetes insipidus, Basedows Sygdom, kronisk Gigt, kronisk Reumatisme, Kræft, Leukæmi — sygelig Blodblanding med Overmaal af hvide Blodlegemer —, tertiær Syfilis, fremskridende ondartet (perniciøs) eller kronisk Blodmangel, kroniske Forgiftninger), samt enhver anden uhelbredelig Sygdom, alt for saa vidt vedkommende Sygdom virker væsentlig forstyrrende paa Almenbefindendet.

7.

Uhelbredelig eller anden kronisk Hudsygdom, der indvirker væsentlig forstyrrende paa det almindelige Befindende eller medfører væsentlige Ulemper.

8.

Kroniske Saar, der maa antages at være uhelbredelige eller efter Heling let at ville bryde op.

9.

Ar, som er betydeligt vansirende eller tilbøjelige til let at bryde op, eller som findes paa Steder, hvor de udsættes for stadigt Tryk eller Stød eller foraarsager væsentlig Funktionsforstyrrelse.

10.

Ondartede Svulster.

11.

Mangel af et Øje. Blindhed paa et Øje.

12.

For ringe Synsstyrke efter Synsprøve i Henhold til Regulativ for Synsprøver ved Søværnet af 16de Maj 1913, Afsnit IV.

13.

Uhelbredelig eller ofte tilbagevendende Sygdom i selve Øjet, saasom ofte tilbagevendende Regnbuehindebetændelse (Iritis) eller Senehindebetændelse (Scleritis) m. m.

14.

Kronisk Sygdom i Øjenlaagene med blivende betydelige Forandringer af disse.

Komplet Nedsynkning af øvre Øjenlaag (Ptosis) paa et eller begge Øjne.

15.

Betydelig kronisk Sygdom i Taarevejene med Taareflod eller Fistler.

16.

Høj Grad af Tunghørighed.
Summen af begge Ørers Høreevne*) under 8/8.

17.

Kronisk Mellemørebetændelse med Pusdannelse (Suppuration), for saa vidt den gentagende har voldt væsentlig Gene i Tjenesten.

Dybere liggende uhelbredelige Sygdomme i Høreorganet.

18.

Kronisk Sygdom i Næsen eller dens Bihuler, naar den medfører stinkende Udflod eller i væsentlig Grad hindrer Talen eller Aandedrættet.

19.

Kronisk Sygdom eller organisk Fejl i Kæber, Tænder, Mund eller Svælg, naar den gør Tygningen trods Anvendelse af kunstige Tænder eller Synkningen meget vanskelig eller Talen uforstaaelig.

20.

Kronisk Sygdom, Svulst eller Misdannelse i eller om Strube eller Luftrør, hvorved Aandedrættet eller Stemmens Brug i væsentlig Grad generes.

Tuberkulose i Struben.

Kronisk Hæshed, der gør Stemmen utydelig.

21.

Kronisk Sygdom i Lunge eller Lungesæk med paavise-
lige stetoskopiske Forandringer.

Asthma.

22.

Kronisk Sygdom i Hjertet eller Pulsaarerne.

*) Se Bestemmelserne i Regulativ for Bedømmelsen af de værnepligtiges Tjenstdygtighed.

23.

Hvirvelbetændelse (Spondylitis) eller kronisk Sygdom i Hvirvelsøjlen af anden Natur eller Følgerne deraf.

24.

Kronisk Sygdom i Testiklen, Sædstrengen eller dens Omgivelser, naar den hindrer almindelig Arbejdsdygtighed eller har en væsentlig skadelig Indflydelse paa Befindendet.

25.

Underlivsbrok, der ikke kan holdes tilbage ved Operation eller Bandage.

26.

Stort, uhelbredeligt Vandbrok.

27.

Uhelbredelig Sygdom eller organisk Fejl i Nyrerne.

Uhelbredelig Sygdom eller organisk Fejl i Urinvejene, naar den medfører paaviselig betydelig Besværighed ved Vandladningen eller anden betydelig Ulempe.

28.

Kronisk Sygdom eller organisk Fejl i Spiserør, Mave eller Tarmkanal samt de øvrige Underlivsorganer, naar den udøver en skadelig Indflydelse paa Almenbefindendet.

Ar efter Operation for Blindtarmsbetændelse eller efter andet Bugsnit, for saa vidt det trods Anvendelse af Bandage medfører væsentlige Gener.

29.

Kronisk, uhelbredeligt Fremfald af Endetarmen.

Store, uhelbredelige Hæmorrhoidalknuder.

Kroniske, uhelbredelige Fistler fra Endetarmen.

30.

Kronisk Sygdom og Følgerne deraf i eller omkring Skulderblad, Nogleben, Overarm eller Underarm, naar Armens Brugbarhed derved i væsentlig Grad indskrænkes.

31.

Kronisk Sygdom og Følgerne deraf i eller omkring Skulder-, Albue- eller Haandlede, naar den medfører Stivhed eller Slaphed i Ledforbindelsen, saa at Lemmets Brugbarhed i væsentlig Grad indskrænkes.

32.

Uhelbredelig Sygdom og Følgerne deraf i Haanden, naar dens Brugbarhed derved væsentlig indskrænkes.

33.

Mangler ved Fingrene, naar Haandens Brugbarhed derved væsentlig indskrænkes.

34.

Kronisk Sygdom og Følgerne deraf i Laar eller Underben, naar Lemmets Brugbarhed derved i væsentlig Grad indskrænkes.

35.

Kronisk Sygdom og Følgerne deraf i eller omkring Hofte-, Knæ- eller Fodled, naar de medfører Stivhed eller Slaphed i Ledforbindelsen, saa at Lemmets Brugbarhed i væsentlig Grad indskrænkes.

36.

Blodaareknuder, naar de trods Operation eller Anvendelse af Bandage medfører væsentlige Gener for Tjenesten.

37.

Deformitet af Foden, naar den i væsentlig Grad hindrer Gangen.

38.

Mangler ved Tærne, naar de bevisligt hindrer Marchen

3.

Bestemmelser

for

Kassation af fast Mandskab af Orlogsværftets Rammer — de med Befalingsmænd ligestillede, Undervandsbaadsmatroses samt Personellet af Politikorpset undtagne.

(Allerhøjest approberede den 25de September 1917.)

Kassationsaarsager.

1.

Høj Grad af Fedme, der hindrer almindelig Arbejdsdygtighed.

2.

Betydelig Misdannelse eller Lemlæstelse.

3.

Sindssygdom.

4.

Sygdomme af alvorligere Natur i Hjernen eller dens Hinder.

Sygdomme af alvorligere Natur i Rygmarven eller dens Hinder.

5.

Kroniske Nervesygdomme eller disses Følger, naar de medfører væsentlig Funktionsforstyrrelse.

6.

Uhelbredelig almindelig Svækkelse efter Sygdom. Tydelig udtalte kroniske Sygdomme (saasom Blødersygdom, Sukkersyge, Diabetes insipidus, Basedows Sygdom, kronisk Gigt, kronisk Reumatisme, Kræft, Leukæmi, tertiær Syfilis, fremskridende ondartet (perniciøs) eller kronisk Blodmangel, kroniske Forgiftninger) samt enhver anden uhelbredelig Sygdom, alt for saa vidt vedkommende Sygdom virker væsentlig forstyrende paa Almenbefindendet.

7.

Uhelbredelig eller anden kronisk Hudsygdom, der indvirker væsentlig forstyrrende paa Almenbefindendet eller medfører væsentlige Ulemper.

8.

Kroniske Saar, der maa anses for uhelbredelige eller for efter Heling let at ville bryde op.

9.

Ar, som ere tilbøjelige til let at bryde op, eller som findes paa Steder, hvor de udsættes for stadigt Tryk eller Stød, eller forårsager væsentlig Funktionsforstyrrelse.

10.

Ondartede Svulster.

11.

Tilbøjelighed til Besvimelser.

12.

Synsstyrke efter sfærisk eller cylindrisk Korrektion $\frac{5}{15}$ eller derunder paa det bedste Øje.

13.

Uhelbredelig eller ofte tilbagevendende Sygdom i selve Øjet, saasom ofte tilbagevendende Regnbuehindebetændelse (Iritis) eller Senehindebetændelse (Scleritis) m. m.

14.

Kronisk Sygdom i Øjenlaagene med blivende betydelige Forandringer af disse.

Komplet Nedsynkning af øvre Øjenlaag (Ptosis) paa begge Øjne.

15.

Betydelig kronisk Sygdom i Taarevejene med Taareflod eller Fistler, for saa vidt Arbejdsevnen derved væsentlig hindres.

16.

Høj Grad af Tunghørighed, for saa vidt Arbejdsevnen derved væsentlig indskrænkes.

17.

Kronisk Mellemørebetændelse med Pusdannelse (Suppuration), for saa vidt den gentagende har voldt væsentlig Gene i Tjenesten.

Dybereliggende uhelbredelige Sygdomme i Høreorganet.

18.

Kronisk Sygdom i Næsen eller dens Bihuler, naar den medfører stinkende Udflod eller i væsentlig Grad hindrer Talen eller Aandedrættet.

19.

Kronisk Sygdom eller organisk Fejl i Kæber, Tænder, Mund eller Svælg, naar den gør Tygningen, trods Anvendelsen af kunstige Tænder, eller Synkningen meget vanskelig eller Talen uforstaaelig.

20.

Kronisk Sygdom, Svulst eller Misdannelse i eller om Strube eller Luftrør, hvorved Aandedrættet eller Stemmens Brug i væsentlig Grad generes.

Tuberkulose i Struben.

21.

Kronisk Sygdom i Lunge eller Lungesæk med paavise- lige stetoskopiske Forandringer.

Asthma.

22.

Kronisk Sygdom i Hjertet eller Pulsaarene, for saa vidt Arbejdsevnen derved væsentlig indskrænkes.

23.

Hvirvelbetændelse (Spondylitis) eller kronisk Sygdom i Hvirvelsøjlen af anden Natur eller Følgerne deraf, for saa vidt Arbejdsevnen derved væsentlig indskrænkes.

24.

Kronisk Sygdom i Testiklen, Sædstrengen eller dens Omgivelser, naar den hindrer almindelig Arbejdsdygtighed eller har en væsentlig skadelig Indflydelse paa Befindendet.

25.

Underlivsbrok, der ikke kan holdes tilbage ved Operation eller Bandage.

26.

Stort, uhelbredeligt Vandbrok, for saa vidt Arbejdsevnen derved væsentlig indskrænkes.

27.

Uhelbredelig Sygdom eller organisk Fejl i Nyrerne, eller i Urinvejene, naar den medfører paaviselig betydelig Besværighed ved Vandladningen eller anden betydelig Ulempe.

28.

Kronisk Sygdom eller organisk Fejl i Spiserør, Mave eller Tarmkanal, samt de øvrige Underlivsorganer, for saa vidt Arbejdsevnen derved væsentlig indskrænkes.

Ar efter Operation for Blindtarmsbetændelse eller efter andet Bugsnit, for saa vidt det trods Anvendelse af Bandage medfører væsentlige Gener.

29.

Kronisk uhelbredeligt Fremfald af Endetarmen.

Store uhelbredelige Hæmorrhoidalknuder.

Kroniske uhelbredelige Fistler fra Endetarmen, naar Arbejdsevnen derved væsentlig indskrænkes.

30.

Kronisk Sygdom og Følgerne deraf i eller omkring Skulderblad, Nøgleben, Overarm eller Underarm, naar Armens Brugbarhed derved i væsentlig Grad indskrænkes.

31.

Kronisk Sygdom og Følgerne deraf i eller omkring Skulder, Albue eller Haandled, naar den medfører Stivhed

eller Slaphed i Ledforbindelsen, saa at Lemmets Brugbarhed i væsentlig Grad indskrænkes, og Arbejdsevnen derved væsentlig formindskes.

32.

Uhelbredelig Sygdom og Følgerne deraf i Haanden, naar dens Brugbarhed derved væsentlig indskrænkes, og Arbejdsevnen derfor væsentlig formindskes.

33.

Mangler ved Fingrene, naar Haandens Brugbarhed derved væsentlig indskrænkes og Arbejdsevnen væsentlig formindskes.

34.

Kronisk Sygdom og Følgerne deraf i Laar eller Underben, naar Lemmets Brugbarhed derved i væsentlig Grad indskrænkes, og Arbejdsevnen væsentlig formindskes.

35.

Kronisk Sygdom eller Følgerne deraf i eller omkring Hofte-, Knæ- eller Fodled, naar de medfører Stivhed eller Slaphed i Ledforbindelsen, saa at Lemmets Brugbarhed i væsentlig Grad indskrænkes, og Arbejdsevnen derved væsentlig nedsættes.

36.

Blodaareknuder, naar de trods Operation eller Anvendelse af Bandage medfører væsentlige Gener for Arbejdet.

37.

Deformitet af Foden, naar den i væsentlig Grad hindrer Arbejdet.

4. I Følge Udtalelse fra Indenrigsministeriet af 18' September d. A. vedrørende Gennemførelsen af Lov Nr. 205 af 6' Juli 1916 om Forsikring mod Følger af Ulykkestilfælde maa værnepligtige som saadanne anses for at falde udenfor Lovens Rammer.

I Anledning heraf bestemmer Marineministeriet følgende:

Den i nævnte Lovs § 44 omhandlede Anmeldelse til Arbejderforsikrings-Raadet af indtrufne Ulykkestilfælde (Kundgørelse for Søværnet B. 3 — 1917, Pkt. 2) saavel som den tilsvarende Indberetning til Indenrigsministeriet (Kundgørelse for Søværnet B. 4 — 1917, Pkt. 2) bortfalder for det værnepligtige Mandskabs Vedkommende. Ligeledes bortfalder for samme Mandskabs Vedkommende Indberetningen til Marineministeriet (smlgn. Lov og Bestemmelser, som angaar Søværnet, Bind VII, Pag. 138 »Til § 27« 1ste Stk.), medmindre Ulykkestilfældet er af en saadan Art og Omfang, at Indberetning til Ministeriet i Følge almindelige Bestemmelser eller Forholdets Natur bør finde Sted.

I Stedet for de saaledes bortfaldne Anmeldelser og Indberetninger træder følgende Ordning:

Naar en værnepligtig som saadan (det værnepligtige Mandskab) i Anledning af sine militære Tjenestepligters Udførelse har paadraget sig en Legemsbeskadigelse eller Svaghed, hvis Følger efter vedkommende Læges Skøn vil blive af saadan Art og Omfang, at der paa Grundlag af Bestemmelserne i de gældende Invalidforsørgelseslove er rimelig Sandsynlighed eller Vished for, at den tilskadekomne vil kunne opnaa Invalidforsørgelse, vil Indberetning om Ulykkestilfældet af vedkommende Chef være at tilstille Chefen for Orlogsværftet ledsaget af saadanne detaillerede Oplysninger, der kan have Betydning ved en senere Lægeundersøgelse, der tilsigter at fastslaa Ulykkestilfældets Følger.

Det paahviler derefter Orlogsværftet at foranledige, at den tilskadekomne til sin Tid ikke hjemsendes fra Tjeneste ved Søværnet uden en forudgaaende Lægeundersøgelse tilsigtende at afgøre, om

- 1) Følgerne af Ulykkestilfældet nu er saa ringe, at det maa betragtes som udelukket, at den tilskadekomne vil kunne opnaa nogen Invalidforsørgelse, eller om
- 2) Følgerne er saadanne, at der er rimelig Sandsynlighed eller Vished for, at han vil kunne opnaa saadan Forsørgelse.

I sidste Tilfælde vil det af Orlogsværftet være at tilkendegive den tilskadekomne, at han sandsynligvis kan opnaa Invalidforsørgelse, og — i Fald han ønsker at indgive Ansøgning derom — at træffe Foranstaltning til, at saadan Ansøgning snarest indgives.

P. Munch.

MARINEMINISTERIET.

Kjøbenhavn, den 30te Oktober 1917.

B. 7.

Kundgørelse for Søværnet.

Fundats

for

»Dronning Alexandrines Marine-Fond«.

Vi **Christian den Tiende**, af Guds Naade Konge til Danmark etc. gør vitterligt:

Efter at der paa Initiativ af Vor højtelskede kære Gemalinde, Hendes Majestæt Dronning Alexandrine er stillet et Beløb af 75,000 Kr. til Raadighed til Oprettelse af en Understøttelsesfond for Søværnet, ville Vi med Hensyn hertil overensstemmende med Hendes Majestæt Dronningens Ønske have fastsat følgende fundatsmæssige Bestemmelser:

§ 1.

Fondets Navn er »Dronning Alexandrines Marine-Fond«.

§ 2.

Fondet er en selvstændig Institution, hvis Virksomhed omfatter Søværnet. Fondet staar under Overtilsyn af Marineministeriet og forvaltes af en særlig Bestyrelse.

§ 3.

Fondets Grundkapital er det Beløb af 75,000 Kr., som paa Initiativ af Hendes Majestæt Dronning Alexandrine er stillet til Raadighed til Oprettelse af nærværende Fond. Grundkapitalen er udlagt Fondet i $4\frac{1}{2}$ pCt. rentebærende Værdipapirer.

§ 4.

Fondets Formaal er at udrede Understøttelser til Personel af Søværnet, der under Udøvelsen af deres Tjeneste — fortrinsvis paa Søen — paadrage sig Skade paa Helbred eller Førlighed, eller, for saa vidt de selv omkomme, til deres efterladte.

Den af Fondet tilstaaede Understøttelse vil i Regelen være en efter de foreliggende Forhold afpasset Pengeunderstøttelse, hvorved de tilskadekomne eller — i Tilfælde af Død — deres efterladte hjælpes mod økonomisk Trang som Følge af den lidte Skade.

§ 5.

Understøttelse af Fondet kan efter et Skøn over hvert enkelt foreliggende Tilfælde ydes enten een Gang for alle eller gennem et vist Tidsrum.

Vedvarende Understøttelse kan bevilges for den Tid, hvori fuldstændig eller delvis Erhvervsudygtighed er paadraget som Følge af den lidte Skade. Saafremt en Person er omkommen, kan den hans Enke tillagte Understøttelse udstrækkes indtil eventuel Indgaaelse af nyt Ægteskab, medens Understøttelse til efterladte Børn kan vedvare, indtil Barnet har modtaget fornøden Oplæren til selvstændigt Erhverv. For særlig begavede Børn kan større Understøttelser ydes til videregaaende Uddannelse og Fagstudier.

Understøttelser kan ikke blot bevilges Enker og Børn men ogsaa andre efterladte Slægtninge, der har samlevet med den omkomne som deres væsentlige Forsørgere.

Vedvarende Understøttelser udbetales som Regel maanedsvist.

§ 6.

Det er en Forudsætning for enhver Understøttelse af Fondet, at Modtageren er trængende til en saadan Hjælp, samt at denne anvendes efter sin Bestemmelse til den paagældendes Bedste paa mest formaalstjenlig Maade. Saafremt personlig Uværdighed eller Forbedring i vedkommendes økonomiske Forhold maatte indtræde, kan den paagældende Understøttelse eventuelt tilbagekaldes. Dog skal der i saa

Fald stedse gives den understøttede Adgang til overfor Fondets Bestyrelse at imødegaa fremkomne Anker, ligesom der eventuelt kan indrømmes en passende Prøvetid.

§ 7.

Forinden Understøttelse bevilges af Fondet, skal det paases, at den gennem Forsikring mod Sygdom, Ulykkestilfælde eller Død tilsikrede Hjælp fuldt ud kommer de paagældende til gode. Endvidere skal der drages Omsorg for, at mulig foreliggende Krav paa Pension, Understøttelse eller Belønning af offentlige Kasser gøres gældende paa rette Maade. Fondet træder hjælpende til, for saa vidt de Midler, som paa fornævnte Maade kan tilvejebringes, ikke anses tilstrækkelige i det foreliggende Tilfælde.

§ 8.

Fondets Bestyrelse bestaar af Direktøren for Marineministeriet eller den militære Departementschef i Marineministeriet som Formand, den ældste tjenestegørende Kommandør samt Direktøren for Skibbygning og Maskinvæsen ved Orlogsværftet.

§ 9.

Det paahviler Bestyrelsen under sit Ansvar at træffe Afgørelse i alle Sager vedrørende Understøttelse af Fondet i Overensstemmelse med dettes Formaal og Reglerne i nærværende Fundats. Bestyrelsens Afgørelse i saa Henseende er endelig og kan ikke indbringes for Domstolene.

Bestyrelsen kan antage den til Fondets Regnskabsførelse og øvrige Forretninger fornødne lønnede Medhjælp.

§ 10.

De Fondet tilhørende Formueværdier opbevares i Marineministeriet. Ved eventuel Udtrækning eller Realisation af de fra Fondets Stifter modtagne Værdipapirer bliver Fondets Kapital at anbringe efter Reglerne for Anbringelse af umyndiges eller andre under offentligt Tilsyn staaende Midler. Fondets Aktiver skal saa vidt muligt noteres som lydende paa Fondets Navn og bliver at forsyne med Marineministeriets Forbudspaategning.

§ 11.

Fondets Forretningsaar er Finansaaret.

For Fondets Kapital, dets Indtægter og Udgifter, bliver af Bestyrelsen at aflægge aarligt Regnskab, som revideres og decideres efter samme Regler som andre under Marineministeriets Overtilsyn henlagte Fonds.

§ 12.

Om Fondets Virksomhed afgiver Bestyrelsen aarlig Beretning til Hendes Majestæt Dronningen. Beretningen skal indeholde en Fortegnelse over de i Aarets Løb af Fondet understøttede Personer med Oplysning om Understøttelsens Art, Størrelse og Begrundelse.

§ 13.

Fondets Virksomhed træder i Kraft fra den 1. November 1917 at regne.

§ 14.

De af Fondet ydede Understøttelser kan ikke gøres til Genstand for Arrest, Udlæg eller anden Retsforfølgning, derunder Konkurs.

Hvorefter alle vedkommende sig allerunderdanigst have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 24. Oktober 1917.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Christian R.

(L. S.)

P. Munch.

Ovenstaaende allerhøjeste Fundats bringes herved til Søværnets Kundskab.

P. Munch.

MARINEMINISTERIET.

Kjøbenhavn, den 20de November 1917.

B. 8.

Kundgørelse for Søværnet.

1. Ministeriet har under 3die Oktober d. A. bestemt følgende:

Naar en værnepligtig i 3 Maaneder har været forgæves behandlet som Meningocøcbærer, vil han være at hjemsende, saafremt hans samlede Tjenestetid er over 1 Aar.

Saafremt den samlede Tjenestetid er under 1 Aar, vil han være at fremstille for Kassationskommissionen og eventuelt hjemsende som for Tiden utjenstdygtig.

Saafremt en værnepligtigs Tjenestetid udløber, medens han er under Behandling som Meningocøcbærer, vil han, naar Behandlingen har strakt sig udover 14 Dage, være at hjemsende.

Det vil ved enhver Hjemsendelse af en værnepligtig, der er Meningocøcbærer, ved Orlogsværftets Foranstaltning være at give den paagældende Kredslæge eller den private Læge, som han opgiver at benytte, skriftlig Meddelelse om, at han er Meningocøcbærer, for at han kan være under Kontrol.

2. Bekendtgørelse

af 10de Oktober 1917

angaaende

den nærmere Regel til Gennemførelse af Lov af 2. December 1916 om et Fjerdingaars Efter-Indtægt for Tjenestemænds Efterladte.

(Finansministeriet.)

I Henhold til § 3 i Lov Nr. 362 af 2. December 1916*) fastsættes herved følgende nærmere Regel til Lovens Gennemførelse.

§ 1.

Som »Tjenestemand« anses efter nævnte Lov enhver — være sig Embeds- eller Bestillingsmand, Funktionær eller Arbejder, paa Maanedes-, Uge-, Dag- eller Timeløn eller paa Akkord- eller paa anden kontraktmæssig Maade fastsat Løn, Mand eller Kvinde —, der udførte Statstjeneste med lovbestemt Adgang til Pension eller til fast Understøttelse for Tjenestetid.

»Lovbestemt« anses Adgangen til Pension eller fast Understøttelse for at være, naar Pension henholdsvis Understøttelse enten udtrykkelig er tillagt den paagældendes Stilling ved almindelig eller særlig Pensionslov eller har kunnet paaregnes ifølge fast Bevillingspraksis.

§ 2.

Til »Tjenesteindtægt« er at henregne hele den fra Statstjenesten (være sig i en eller flere Etater) hidrørende varige Indtægt, hvad enten den er pensionsberettigende eller ikke, saasom Lønning, Naturalydelse (f. Eks. Brugen af Tjenestejord, fri Bolig, Brændsel og Belysning) eller Godtgørelse for saadanne Ydelser, personlige Tillæg, Dyrtidstillæg, Bestillingstillæg, faste aarlige Honorarer, Sportler, Gebyrer og lignende

*) Se Kundgørelse for Søværnet B. 10 — 1916, Pkt. 1.

uvisse Indtægter, Godtgørelse for Ekstra- eller Nattjeneste, Overarbejdspenge, Akkordoverskud og deslige, derimod ikke Honorarer een Gang for alle, Sygehjælp og lignende Understøttelser, og ej heller Diæter eller lignende Ydelser, der udelukkende er bestemte til Dækning af særlige ved Tjenesten foranledigede Udgifter for Tjenestemanden.

Ved Tjenesteindtægtens Opgørelse tages ikke Hensyn til de forskellige, mere eller mindre varige Indeholdelser, der maatte være foretagne i Tjenestemandens Løn til Dækning af Afdrag paa Gæld (f. Eks. Lønningsforskud), Enkeforsørgelsespræmier, Pensionsbidrag og deslige.

For Tjenestemænd, der ikke er maanedslønnede, opgøres den paagældendes »sidste Tjenesteindtægt« under Hensyn til vedkommendes normale Indtægt i et helt Aar, beregnet paa Grundlag af den paa Dødsdagen gældende Dag- eller Timeløn med Tillæg af hans faktisk oppebaarne yderligere Indtægt, hidrørende fra Akkordoverskud, Overarbejdspenge og deslige i det sidste Aar, i hvilket han har udført Tjeneste.

For maanedslønnede Tjenestemænd, der foruden den faste Løn har haft uvisse Indtægter, opgøres den »sidste Tjenesteindtægt« ved til den paagældendes faste Aarsløn paa Dødsfaldets Tid at lægge de hans Embede eller Stilling tilfaldne uvisse Indtægter i det sidste Aar før hans Død, for saa vidt de ikke har været bestemte til Dækning af Stillingens Kontorudgifter eller deslige.

§ 3.

Til Tjenestemandens henholdsvis den efterladte Enkes »uforsørgede Børn under 18 Aar«, jvfr. Lovens § 1, 2det og 3die Punktum, henregnes alle saadanne Børn (herunder ogsaa Stedbørn og Adoptivbørn), overfor hvem den mandlige eller kvindelige Tjenestemand henholdsvis Tjenestemandens efterladte Enke ifølge Lovgivningens almindelige Regler ved sin Død havde Forsørgelsespligten.

§ 4.

Begyndelsestidspunktet for Udredelsen af Efter-Indtægt er Dagen efter den sidste Dag eller Periode (Uge, Maaned),

for hvilken der er eller bliver udbetalt den afdøde Lønning eller Pension (Understøttelse). Hvis en i Tjenesten død Tjenestemand ikke ved Dødsfaldet oppebar Lønning, udredes dog Efter-Indtægten fra Dagen efter Dødsfaldet.

Efter-Indtægten udbetales maanedlig forud mod behørig Leveattester og Kvitteringer (for uforsørgede Børn mod Værgens Kvittering), og den fortsatte Udbetaling er betinget af, at den berettigede oplever Forfaldsdagen for hver Maanedsrate. Dør et uforsørgt Barn — eller fylder det 18 Aar — inden Udløbet af Efter-Indtægtsperioden (3 Maaneder) fordeles dets Anpart eventuelt mellem de øvrige uforsørgede Børn. Dør en til Efter-Indtægt berettiget Enke inden Udløbet af de 3 Maaneder, tildeles der de uforsørgede Børn Efter-Indtægt efter Regelen i Lovens § 1, 3die Punktum, dog saaledes, at den samlede Efter-Indtægt for Børnene ikke bliver mindre end den Rest-Efter-Indtægt, som Moderen vilde have oppebaaret, hvis hun havde levet i hele 3 Maaneders-Perioden.

§ 5.

Med Hensyn til Efter-Indtægt til efterladte efter Folkekirkens Præster gælder følgende særlige Regler:

Begæring om Udbetaling af Efter-Indtægt fra Enker eller Børn under 18 Aar efter Præster i Folkekirken indgives til Kirkeministeriet gennem vedkommende Provst og Biskop. Begæringen affattes paa Skema, der faas udleveret i Kirkeministeriet eller paa vedkommende Stiftsøvrigheds Kontor.

For Præster i Folkekirken lægges ved Beregningen af Efter-Indtægten for de Embeders Vedkommende, der er indordnet under den i Lov 14de Marts 1913 § 1 Litr. b og i omhandlede Lønningsordning, den Indtægt til Grund, hvortil den afdøde Præsts Embedsindtægter var reguleret. Hvor Embedet helt var under den tidligere Lønningsordning, lægges Nettoindtægten i det sidste Aar til Grund, saaledes at der, for saa vidt Dødsfaldet har fundet Sted i den første Halvdel af et Kalenderaar, regnes med Aarets Indtægter for det sidste Kalenderaar, og ellers for Tiden fra det foregaaende Aars 1ste Juli til det løbende Aars 30te Juni. For saa vidt den afdøde Præst paa Dødsfaldets Tidspunkt oppebar Dyrtidstillæg,

medtages dog i alle Tilfælde Dyrtidstillæget ved Beregningen af Efter-Indtægten.

Indtil den endelige Udregning af Aarsindtægten kan finde Sted, kan der udbetales Forskud paa Efter-Indtægten efter en af Kirkeministeriet foretagen foreløbig Opgørelse af Embedets Indtægter. Skulde der herefter blive udbetalt for meget i Efterindtægt, indeholdes det for meget udbetalte i Vederlaget for Naadensaaret ved dettes Udbetaling.

Beregningen af Efter-Indtægt af Pension, der helt eller delvis har været udredet i Korn efter Kapitelstakst, sker paa Grundlag af den af afdøde i det sidste Aar før Dødsfaldet — Aaret regnet paa foranførte Maade — faktisk oppebaarne Pension eller — hvis der ikke er hengaaet et helt Aar, hvori afdøde har oppebaaret Pension — paa Grundlag af de før Dødsfaldets Indtræden sidst satte Kapitelstakster.

Efter-Indtægten udredes af Statskassen efter Anvisning fra Kirkeministeriet for Enkers Vedkommende med Fradrag af den dem for det paagældende Tidsrum tilkommende Pension, hvilken udredes af de kirkelige Midler paa sædvanlig Maade.

§ 6.

Efter-Indtægten kan ikke bortgives, sælges, pantsættes eller belægges med Arrest eller Udlæg.

§ 7.

Til Gennemførelsen af Regelen i Lovens § 2 maa de Myndigheder, der beregne (tilstaa) Pension eller Understøttelse, iagttage, at Enkepension, Børnepension eller Understøttelse først udbetales fra 3 Maaneders-Dagen efter det Tidspunkt, fra hvilket Pensionen (Understøttelsen) efter de hidtil gældende Regler har været at regne.

§ 8.

Efter-Indtægten konteres paa Finanslovens § 22 IV, medmindre Efter-Indtægten vedrører efterladte efter Tjenestemænd under Statsvirksomheder, der har særlig Konto for Pensioner, i hvilket Tilfælde Efter-Indtægten afholdes af en Underkonto paa saadan særlig Pensionskonto.

3. I Henhold til foranstaaende har Ministeriet bestemt følgende:

Til efterladte efter maanedslønnede Tjenestemænd under Marineministeriet vil Efter-Indtægten, beregnet efter de af Finansministeriet i foranstaaende Bekendtgørelse givne Regler, af den Institution, hvor den afdøde senest modtog sin Lønning, kunne udbetales maanedlig forud mod behørig Leveattest og Kvittering uden særlig Bemyndigelse, naar ingen Tvivl om Berettigelsen og Efter-Indtægten Størrelse kan opstaa. I modsat Fald foretages Indstilling til Marineministeriet, indeholdende Oplysning om Dødsdagen, om den afdøde efterlader sig Enke eller uforsørgede Børn, disses Fødselsaar og -dag samt om hans (hendes) Lønningsforhold.

Angaaende Efter-Indtægt til efterladte efter Personer, der oppebar fast aarlig Understøttelse paa Marineministeriets Budget, forholdes paa tilsvarende Maade.

For daglønnede Tjenestemænds (Arbejderes og Arbejderskers) Vedkommende skal i hvert enkelt Tilfælde Indstilling til Marineministeriet foretages af den Institution, hvor den afdøde senest modtog sin Løn. Indstillingen maa indeholde Oplysning om Dødsdagen, om den afdøde efterlader sig Enke eller uforsørgede Børn, disses Fødselsaar og -dag, samt om hans (hendes) Normalfortjeneste, opgjort i Overensstemmelse med Forskriften i § 2, 3. Stykke, i Finansministeriets foranstaaende Bekendtgørelse.

Udgifter i Henhold til ovenanførte Lov vil i Regnskaberne være at opføre i en særlig Udgiftsrubrik: Forventet Tillægsbevilling til § 22 (Pensionsvæsenet) for det paagældende Finansaar.

Den i Kundgørelse for Søværnet af 28. December 1916 A. Nr. 21, Punkt 13, indeholdte foreløbige Vejledning bortfalder.

4. Bekendtgørelse

af 19de Oktober 1917

om midlertidig Forhøjelse af Posttakster m. v.

(Ministeriet for offentlige Arbejder.)

»I Henhold til § 1 i Lov af 13de Oktober 1917 om Tillæg til Postlov Nr. 57 af 5te April 1888 med senere deri foretagne Ændringer forhøjes herved for Tidsrummet fra 1ste November 1917 indtil 31te December 1918 Porto for indenrigske Pakkeforsendelser og Postopkrævninger samt Forsikringspræmien for indenrigske Pengebreve og Pakker med angiven Værdi med 5 Øre for hver Forsendelse.

Endvidere forhøjes for nævnte Tidsrum Taksten for lokale Tryksagsforsendelser, Vareprøver og Mønstre med 1 Øre fra 2 Øre til 3 Øre.

Portoen vil herefter i nævnte Tidsrum udgøre

1. for lokale Tryksager, Vareprøver og Mønstre... 3 Øre.
2. for Pakker:
 - a. Stationsporto:

for Pakker af Vægt indtil 2,5 kg.....	25	—
— — — 2,5 indtil 5 kg.....	35	—
— — — over 5 kg 10 Øre for det første halve kg og derefter 5 Øre pr. halve kg.		
 - b. Lokalporto:

for Pakker af Vægt indtil 2,5 kg.....	20	Øre.
— — — 2,5 indtil 5 kg.....	25	—
— — — over 5 kg 9 Øre for det første halve kg og derefter 4 Øre pr. halve kg.		
3. for Postopkrævninger:

For Beløb indtil 10 Kr.....	20	Øre.
— — af 10— 50 —.....	25	—
— — - 50—100 —.....	30	—
— — - 100—200 —.....	35	—
— — - 200—300 —.....	40	—
— — - 300—500 —.....	45	—
— — - 500—720 —.....	50	—

4. for Pengebreve:

Foruden almindelig Brevporto:
for Beløb indtil 1000 Kr. 20 Øre.
— derudover 5 Øre for hver 1000 Kr. mere.

5. Ministeriet udtaler, at Forseelser, der falder ind under de i Søkrigsartikelsbrevets § 955 nævnte, vil være at paa-dømme ved Krigsret om Bord, medmindre det paa Grund af særlige Forhold bliver nødvendigt, at den paagældende, der har begaaet Forseelsen, afgaar til Landtjeneste, i hvilket Tilfælde Sagen mod ham behandles ved Domstol i Land.

6. I den militære Rækkefølge for Flaaden foretages følgende Ændringer:

Under Klasse M udgaar »Overkonstabel« og i Stedet for indsættes: »Artillerioverkonstabel. Overartillerist. Matrosoverkonstabel«.

P. Munch.

MARINEMINISTERIET.

Kjøbenhavn, den 29de December 1917.

B. 9.

Kundgørelse for Søværnet.

1. Efter Anmodning af Direktoratet for Københavns Skattevæsen har Ministeriet bestemt, at Skibscheferne vil have at drage Omsorg for, at samtlige de til Skibets Besætning hørende Personer, som i Henhold til kgl. Anordning af 5te Maj 1913 § 5 skal optages paa de til Brug for Skatteligningsmyndighederne ved Mandtalsoptagelsen affattede Skemaer, der udsendes af Skattedirektoratet i November Maaned, i Overensstemmelse med den paa Skemaernes Forside under Punkt a, 3. Stykke: »I Kaserne« givne Vejledning paaføres disse med nøjagtig Besvarelse af alle Spørgsmaal, samt at et i Anmærkningsrubriken paa nævnte Skema opført Spørgsmaal: »Har De fast Bopæl i Land og da hvor?« bliver besvaret. Det maa dog iagttages, at dette Spørgsmaal kun besvares bekræftende, naar de paagældende har bevaret et virkeligt Bopælsforhold i Land, f. Eks. derved, at de har deres Hustru (og Børn) boende i Byen, har en møbleret Lejlighed staaende eller har lejet Værelse for 1 Maaned eller derover; er »Bopælen« i Land kun en Postadresse, maa den derimod ikke anføres i Anmærkningsrubriken, men den paagældende bliver da at optage — og skatteansætte — paa det Skib, hvor han paa det Tidspunkt, da Skemaet udfyldes, er tjenstgørende.

2. Midlertidige Bepisningsbestemmelser

af 22de December 1917

for Flaadens Skibe, Torpedo- og Patrouillebaade,
Søværnets Kaserne og Konstabelskolen, gældende fra
den 1ste Januar 1918 og indtil videre.

Bepisnings-Reglementet for Søværnets Kaserne af 30te April 1909 sættes indtil videre ud af Kraft fra den 1ste Januar 1918, og Bepisningen paa Kasernen sker — indtil videre — efter Bepisnings-Reglementet for Flaadens Skibe af samme Dato.

Der foretages fra samme Tidspunkt følgende Ændringer i Bepisnings-Reglementerne for Flaadens Skibe og Konstabelskolen.

Den ugentlige Bepisning. Den ugentlige Middags-Bepisning fastsættes til:

- 4 Maaltider fersk Kød (Okse- eller Kalvekød),
- 1 Maaltid saltet Kød og
- 1 Maaltid røget eller saltet Flæsk,

samt skiftevis:

- 1 Maaltid Klipfisk eller fersk Fisk og
- 1 Maaltid Blodbudding.

Aftensmaaltidet. I Stedet for det reglementerede Aftensmaaltid udgives der paa 4 af Ugens Søgnedage 1 Maaltid Vandgrød, tillavet skiftevis af Ris-, Byg- eller Havregryn, samt Brød og The.

(Anm. Kan tilstrækkeligt Affald af Brød opspares, gives indtil een Gang ugentlig Øllebrød til Afyeksling med Grødmaaltidet om Aftenen).

Bepisningen afpasses saaledes, at Mandskabet ikke faar Grød om Aftenen paa de Dage, hvor det har faaet Grød eller Ærter til Middag.

Margarine — Smør. Margarine-Rationen nedsættes til 360 g ugentlig pr. Mand, og fra det Tidspunkt, da Orlogsværftets Margarinebeholdninger er opbrugte, rationeres der — i Stedet for Margarine — ugentlig 240 g Smør pr. Mand (se næste Stykke).

Den tilstaaede Margarine-Ration til Grød bortfalder, og til Tillavning af Middagsmaaltiderne samt til Fisk eller Blodbudding maa kun anvendes henholdsvis af Margarine 15 g og af Smør 10 g ugentlig pr. Mand.

Til Supplering af den ovenfor fastsatte Margarine- (Smør) Ration og til Erstatning for det hidtil reglementerede Margarine til Grødmaaltiderne rationeres der 100 g Marmelade daglig pr. Mand.

Marmelade.

Rationerne paa nedennævnte Proviantsorter fastsættes som følger:

Røget Flæsk	250 g	Fastsættelse af forskellige Rationer.
Saltet Flæsk	280 g	
Ris-, Byg- eller Havregryn til Grød	60 g	
Ris til Grynsuppe, Vælling og Kødsuppe med Karri	30 g	
Byggryn og Sago til Grynsuppe og Vælling ..	30 g	
Havregryn til Kaalsuppe	30 g	
Halvskummet Mælk og Kærnemælk	1/4 l	

Rationen af Sukker til Grød og stødt Kanel til Risgrød bortfalder.

Tillægsbestemmelsernes Punkt 7, 5te Stk., rettes til: Ekstra til Paalæg.

Paa de Dage, hvor Mandskabet er bispist med Klipfisk, fersk Fisk eller Blodbudding, gives der om Aftenen til hver Mand i Skibskost — som Ekstra til Paalæg o. lign. — 125 g fersk eller saltet Kød. Denne Ekstra-Ration udgives til Bakkerne i kold Tilstand og kan efter Forholdene enten være kogt eller stegt.

Regnskabsføreren og Proviantkommissionen om Bord skal daglig have Indseende med, hvorvidt de udleverede Proviantsorter spises op, i modsat Fald gøres Indberetning til Chefen, som derefter lader Rationen nedsætte, indtil den passende Størrelse er naaet.

Regulering af Rationerne.

Den ved Bepisnings-Reglement af 30te April 1909 for Flaadens Skibe normerede Ration Skibsøl nedsættes fra 1/2 l til 35 cl daglig pr. Mand.

Disse Bestemmelser er ogsaa gældende for Torpedo- og Patrouillebaade i den Udstrækning, de kan gøres anvendelige der om Bord, idet dog Bestemmelserne om de rationerede Levnedsmidler skal følges i deres fulde Udstrækning.

Det ved Bepisnings-Reglement af 30te April 1909 for Torpedo- og Patrouillebaade fastsatte Øl-Forbrug maa gennemsnitlig ikke overstige 14 Halvflasker ugentlig pr. Mand.

Et Eksempplar af disse Bestemmelser skal opslaas sammen med Bepisnings-Reglementet.

3. Fra den 1ste Januar 1918 at regne og indtil videre opbører Bepisning af Mandskaberne med fersk Flæsk.

P. Munch.

MARINEMINISTERIET.

Kjøbenhavn, den 31te December 1917.

B. 10.

Kundgørelse for Søværnet.

Lov

(Nr. 625 af 13de December 1917)

om

værnepligtiges Anvendelse til civilt Arbejde.

§ 1.

Værnepligtige, for hvem militær Tjeneste af enhver Art efter foreliggende Oplysninger maa anses for at være uforenelig med deres Samvittighed, kan af Forsvarsministeren fritages for militær Tjeneste mod at anvendes til Statsarbejde af civil Karakter.

Alle Bestemmelser vedrørende Ordningen af bemeldte Statsarbejde træffes af Forsvarsministeren efter forudgaaende Forhandling med Indenrigsministeren.

§ 2.

Begæring om Fritagelse indsendes ledsaget af fornødne Oplysninger og Dokumentation gennem vedkommende Udskrivningschef til den Session, for hvilken vedkommende fremstiller sig i Medfør af Afsnit V i Lov om Værnepligt af 8. Juni 1912, senest 14 Dage forinden dens Afholdelse. Hvis Sessionen ikke finder Anledning til at udsætte Sagen, hvilket dog kun kan ske, indtil vedkommende har opnaaet 22 Aars

§ 9.

Ved ekstraordinær Indkaldelse af Mandskab til Hær eller Flaade, kan værnepligtige, som i Medfør af denne Lov er overførte til civilt Statsarbejde, af Forsvarsministeren indkaldes til at udføre saadant Arbejde i et Tidsrum, som svarer til den længste Tid, hvori der ydes militær Tjeneste af den tilsvarende Aargang.

I Tilfælde, hvor den første Tjeneste forlænges udover den ifølge Lovene om Hærens og Søværnets Ordning sædvanlige, kan Forsvarsministeren træffe Beslutning om tilsvarende Forlængelse af det civile Arbejde udover de i § 5 fastsatte 20 Maaneder.

§ 10.

Værnepligtige, for hvem kun militær Tjeneste af en vis Art er uforenelig med deres Samvittighed, kan, forsaavidt de fremsætter Begæring derom, anvendes ved Sundheds- eller Arbejdstropperne.

De fremkomne Begæringer behandles i Overensstemmelse med de i § 2 givne Regler.

§ 11.

De til Gennemførelse af denne Lov fornødne Udgifter fastsættes ved Finansloven.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

P. Munch.

Register

over

Ændringer i og Tilføjelser til den nye Samling Love og Bestemmelser for Søværnet

(for 1917)

(paa Grundlag af Kundgørelser B. 1917)

København

Centraltrykkeriet

1918.

Bind I.

- Side 1. Under Tilføjelsen fra 1916 »Midlertidig Lov om Bemyndigelse til at afvige fra visse Bestemmelser i Lov om Søværnets Ordning, se B. 4 — 1916, Pkt. 1« tilføjes »og B. 4 — 1917, Pkt. 1«.
- Side 35. Udfor Klasse M tilføjes, se B. 8 — 1917, Pkt. 6.
- Side 79. I Tilføjelsen fra 1916 rettes »se B. 9 — 1916, Pkt. 5« til se B. 6 — 1917, Pkt. 2.
- Desuden tilføjes:
- »Bestemmelser for Kassation af fast Mandskab af Orlogsværftets Rammer, se B. 6 — 1917, Pkt. 3«.
- Side 86. Udfor nederste Linie i Teksten sættes: se B. 6 — 1917, Pkt. 4.
- Side 92. Udfor 5te Linie fra oven sættes: se B. 1 — 1917, Pkt. 4.
- Side 94. Ovenover 9de Linie fra neden sættes: om Hjemsendelse af Meningocobærere, se B. 8 — 1917, Pkt. 1.
- Side 143. Udfor 5te Linie fra oven sættes: se B. 5 — 1917, Pkt. 4.
- Tilføjelser i Registret:
- Side VI. Kassation af fast Mandskab af Orlogsværftets Rammer m. fl. 79
- Side VII. Under Lægevæsen:
- Kassation af fast Mandskab af Orlogsværftets Rammer m. fl. 79
- Meningocobærere, om Hjemsendelse af 94
- Side VIII. Meningocobærere, om Hjemsendelse af 94

Bind II.

- Side 156. Udfor 7de Linie fra oven sættes: se B. 8 — 1917, Pkt. 5.
- Side 173. Udfor 12te Linie fra neden i Teksten sættes: se B. 1 — 1917, Pkt. 3.

Bind III.

- Side 80. Udfør 1ste Linie fra oven sættes: se B. 2 — 1917, Pkt. 2.
 Side 129. Udfør 6te Linie fra neden i Teksten sættes: se B. 6 — 1917, Pkt. 1.
 Side 148. Udfør 1ste Linie fra oven sættes: se B. 9 — 1917, Pkt. 2 og 3.
 Side 157. Udfør 13de Linie fra oven sættes: se B. 9 — 1917, Pkt. 2 og 3.
 Side 210. Under 4de Linie fra oven sættes:
 Om Tilladelse for Statstelegrafvæsenets Fartøjer til at føre Splitflag med særligt Mærke, se B. 5 — 1917, Pkt. 5.

Bind IV.

- Side 13. Udfør 8de Linie fra oven i Teksten sættes: se B. 6 — 1917, Pkt. 4.
 Side 14. Ovenfor 11te Linie fra neden sættes:
 Om værnepligtige Meningococbærere, se B. 8 — 1917, Pkt. 1.
 Side 29. Udfør 6te Linie fra oven sættes: se B. 5 — 1917, Pkt. 4.
 Side 126. Udfør 1ste Linie fra oven sættes: se B. 9 — 1917, Pkt. 2 og 3.
 Side 135. Udfør 3die Linie fra oven sættes: se B. 5 — 1917, Pkt. 4.
 Tilføjelser i Registret:
 Side IX. Meningococbærere..... 14

Bind V.

- Side 4. Udfør 2den Linie fra neden i Teksten sættes: se B. 5 — 1917, Pkt. 6.
 Side 35. Udfør 12te Linie fra neden i Teksten sættes: se B. 5 — 1917, Pkt. 1.
 Side 47. Udfør 2den og 3die Linie fra oven sættes: se B. 5 — 1917, Pkt. 3.
 Side 94. Udfør 1ste Linie fra oven sættes: se B. 9 — 1917, Pkt. 2 og 3.
 Side 107. Udfør 7de Linie fra oven sættes: se B. 1 — 1917, Pkt. 5.
 Side 108. Udfør 9de Linie fra oven sættes: se B. 2 — 1917, Pkt. 3.

Bind VI.

- Side 30. Udfør 1ste Linie fra neden sættes: se B. 1 — 1917, Pkt. 2.
 Side 31. Udfør 8de Linie fra neden sættes: se B. 1 — 1917, Pkt. 2.

- Side 121. Udfør 5te Linie fra neden sættes: se B. 1 — 1917, Pkt. 2.
 Side 123. Udfør § 16 sættes: se B. 1 — 1917, Pkt. 2.
 Side 217. Udfør 11te Linie fra oven sættes: se B. 1 — 1917, Pkt. 1.

Bind VII.

- Side 61. Under Teksten sættes:
 Lov af ^{13/19}1917 om værnepligtiges Anvendelse til civilt Arbejde, se B. 10 — 1917.
 Side 62. Efter Tilføjelsen fra 1916, der ender med »se B. 10 — 1916, Pkt. 1« tilføjes »og B. 8 — 1917, Pkt. 2 og Pkt. 3«.
 Side 119. Udfør »Lov af 1ste April 1915« sættes: »Bortfaldet«, Lov om Forsikring mod Følger af Ulykkestilfælde, se B. 3 — 1917, Pkt. 2.
 Side 139. Udfør »Lov af 3die April 1900« sættes: »Bortfaldet«, Lov om Forsikring mod Følger af Ulykkestilfælde, se B. 3 — 1917, Pkt. 2.
 Side 141. Udfør »Lov af 30te Marts 1906« sættes: »Bortfaldet«, Lov om Forsikring mod Følger af Ulykkestilfælde, se B. 3 — 1917, Pkt. 2.
 Side 144. Udfør »Lov af 7de Januar 1898« sættes: »Bortfaldet«, Lov om Forsikring mod Følger af Ulykkestilfælde, se B. 3 — 1917, Pkt. 2.
 Side 174. Udfør § 4 sættes: se B. 3 — 1917, Pkt. 1.
 Side 296. Under 14de Linie fra oven tilføjes: Anordning angaaende Søneringsbevis til de med Officerer og Underofficerer ligestillede af Maskinkorpset, se B. 5 — 1917, Pkt. 2.
 Tilføjelser i Registret:
 Side IV. Under Ulykkesforsikring:
 Lov om Forsikring mod Følger af Ulykkestilfælde..... 119
 Side IV. Under Værnepligtige:
 Lov om værnepligtiges Anvendelse til civilt Arbejde..... 61

I Hovedregistret foretages følgende Tilføjelser:

- Side 25. Nederst paa Siden tilføjes: Kassation af fast Mandskab af Orlogsværftets Rammer 1
 Side 32. Under Lægevæsen tilføjes:
 Kassation af fast Mandskab af Orlogsværftets Rammer..... I
 Meningococbærere, om Hjemsendelse af..... I og IV

Side 35 tilføjes:

Meningococbærere, om Hjemsendelse af..... I og IV

Side 53. Under Ulykkestilfælde tilføjes:

Lov om Forsikring mod Følger af Ulykkestilfælde VII

Side 56. Under Værnepligtige:

—, Anvendelse til civilt Arbejde VII

